

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 30.
Filja: ulica Dworcowa 2.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agencjach 2,75 zł. miesięcznie, 8,25 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,11 zł. miesięcznie, 9,33 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 5,00 zł., do Gdańska 4,00 guld., do Niemiec 4,00 mk., do Francji i Ameryki 7,50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Numer Telefonu: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374, — Filja ulica Dworcowa 1299.

Numer 94.

BYDGOSZCZ, niedziela dnia 24 kwietnia 1927 r.

Rok XXI.

„Kocioł bałkański“ i różne inne herezje.

Czyli konieczność rewizji i, zw. poglądów na politykę zagraniczną.

Jugosławia w święta wielkanocne zmieniła gabinet. Z powodu tego zjawiska w prasie polskiej pojawiają się utarte tytuły: „Kocioł bałkański“. Niejednokrotnie zwracaliśmy uwagę, że określenia takie, jak „bałkanizacja“ Europy, „kocioł bałkański“ są wymysłem reakcyjnych publicystów niemieckich, którzy chcieliby w Europie południowej i wschodniej utrzymać kolonie dla Wiednia i Berlina i stąd przeciwni byli wyzwoleniu ludów Bałkanu. Maskowano oczywiście zaborcze apetyty, wskazując na rzekomą niezdolność wyzwalających się ludów Bałkanu. Był to plan w rzeczywistości, gdyż mało czytelników prasy posiada na tyle odczytanie historycznego, aby propagandzie niemieckiej przeciwstawić całe wieki poniżenia, w jakich żyły kraje niemieckie, mimo, że nie przechodziły okupacji tureckiej jak Bałkan. Powojenne dzieje Niemiec przepełnione są „puczami“, zamachami, morderstwami i nie mniej licznymi zmianami gabinetów niż wśród państw bałkańskich. Jeśli chodzi o Jugosławję to państwo to utworzone zostało z 6 części, które do 1918 r. były pod różnymi rządami, miały cały szereg odrębnych kodeksów i poddane były bardzo różnorodnym wpływom kulturalnym. Chorwaci i Słowacy są katolikami, Serbowie schizmatykami, pozatem są także Serbowie muzułmanie. Uzgodnienie celu wspólnego dla tak różnorodnych elementów nie może być dziełem kilku lat. Oprócz trudności wewnętrznych przeżywa Jugosławia także trudności zewnętrzne, a to głównie z powodu dostępu do morza. Długie lata trwał spór z Włochami o Rijekę (Fiume). Przypadła ona ostatecznie Włochom w udziale, a życie dało dowód, że niestuznie, gdyż port odcięty od zaplecza podupadł znacznie, tak, że Włochy zaproponowały Węgom wolną strefę w Rjece, aby podźwignąć zamierający port.

Obecne przesilenie, drugie z rzędu, spowodował zatarg Jugosławii o Albanję z Włochami. Zmarły przed kilku laty b. polityk austro-węgierski i minister skarbu w Polsce Biliński bronił poglądu, że Albanję należało podzielić między Serbję i Grecję, jednakże lata przedtem hr. Agenor Gołuchowski, austro-węgierski minister spraw zagranicznych zawarł tajny układ z Włochami, oddając im Albanję. Obecnie mocarstwa podsycały więc ogień na Bałkanie, ich dziełem jest t. zw. „kocioł bałkański“. Obowiązkiem polskiej publicystyki jest dochodzić do źródła wszelkich wypadków w polityce zagranicznej, bo dopiero na tej podstawie można uzyskać samodzielnie wnioski właściwe i z punktu widzenia polskich interesów słuszny. Spór o Albanję dla Jugosławii ma znaczenie niesłychanie ważne. Belgrad poczynił wielkie ustępstwo, godząc się na wspólny protektorat z Włochami nad tym krajem. Wyłącznego protektoratu Włoch w Albanji Jugosławia uznać nie może. Pisałmy o tej sprawie dość szeroko w specjalnym artykule. Jesteśmy świadkami wielkiego zmagania się pomiędzy dwoma narodami, Włochami i Serbami. Oba narody są nam sympatyczne. Oba przeżyły ciężki okres niewoli i

Kapitałny proces.

P. Korfanty miał dać 3000 złotych celem wykonania zamachu bombowego na „Polonję“.

Katowice, 23. 4. (AW). Wczoraj rozpoczął się tu przed Izłą Karną sensacyjny proces przeciw redaktorowi odpowiedzialnemu „Polski Zachodniej“ Janowi Makoszowi, oskarżonemu o zniesławienie w druku. Mianowicie „Polska Zachodnia“ zarzuciła posłowi Korfantemu, iż ten wyasy-

gnował 3 tys. zł. na dokonanie zamachu bombowego na „Polonję“. Redaktor Makosz postawił wniosek o odroczenie sprawy, celem powołania nowych świadków, gdyż zamierza przeprowadzić dowód prawdy. Decyzja w tej mierze jeszcze nie zapadła.

Rząd wobec strajku pocztowców będzie bezwzględny!

Tak zagroził delegacji dr. Bartel.

Warszawa, 23. 4. (Tel. wł.). Wicepremier Bartel przyjął wczoraj delegację zarządu główn. Związku pracowników poczt, telegrafów i telefonów, która namalowała obraz nędzy, szerzącej się między pracownikami nadmienionych działów, i to w sposób tak przerażający, że ogół widzi jedyny lek na utrapienie w postaci strajku. Pan Bartel zaznaczył, że stanowisko rządu nie uległo zmianie. Czynniki rozstrzygające uznają wprawdzie potrzeby pracowników, jednakże względy ogólnopaństwowe nie pozwalają na poprawę bytu funkcjonariuszy państwowych. Wicepremier nadmienił nadto, iż empe-

rowski związek niższych pracowników pocztowych oświadczył mu na audjencji, że położenie nie jest tak rozpaczliwe wśród pocztowców, że płace ich są znacznie wyższe niż podawała delegacja. Mimo gróźb strajkowych, ani sam strajk, nie wpłynę na decyzję rządu, a gdyby bezrobocie miało przyjść do skutku, to rząd będzie łamać je za wszelką cenę, bez żadnych sentymentów. Pan Bartel zapwytany, kiedy konkretnie można się spodziewać poprawy położenia, odpowiedział, że decyzja zależna jest od tego, czy rząd zechce przyjąć politykę zagraniczną, co rozstrzygnie się w połowie maja, oraz zależy to też od urodzajów.

Organizacje nacjonalistyczne przygotowały zamach stanu.

Z procesu w sprawie „Wikinga“ i „Olimpij“.

Berlin, 23. 4. (Pat.) W sensacyjnym procesie, toczącym się przed trybunałem stanu w Lipsku w sprawie zakazanych organizacji wojskowych Wiking i Olimpia zeznał dziś jeden z głównych świadków oskarżenia kupiec Kaeschage, który brał udział w obradach związków nacjonalistycznych w r. 1925, na których major Sodenstern propagował zorganizowanie zamachu stanu i ułatwienie go przez spowodowanie uprzednio zamachów komuni-

stycznych. W czasie zeznań świadka pojawił się na sali naczelnik organizacji Wiking, kapitan Ehrhardt, słynny organizator tzw. brygady żelaznej, która brała udział we wszystkich próbach zamachu stanu w Niemczech. Kapitan Ehrhardt zażądał dopuszczenia go do rozpraw w charakterze przedstawiciela związku Wiking. Sąd zgodził się na to, zaznaczając jednocześnie, że nie dopuści go do zeznań w charakterze świadka.

Ofenzywa gen. Czang-Kai-Szeka.

Walki na całej linii.

Londyn, 22. 4. (PAT.) „United Press“ donosi z Szanghaju, że armia Czang-Kai-Szeka przeszła dziś pod Ching-Kiang do ofenzywy przeciwko wojskom północnym, które obsadziły północny brzeg rzeki Jang-Tse. Liczne baterie armji południowej na prawym brzegu Jang-Tse ostrzeliwują pozycje armji północnej podczas, gdy 10.000 piechoty przekroczyło pod silną osłoną tego ognia rzekę i nawiązało kontakt z nieprzyjacielem. — Wojska południowe przeszły natychmiast do dalszego ataku na miasto Jang-Ken leżące o 5 klm. na północ od rzeki. O miasto to toczy się

gwałtowna walka. Jak słyhać, rozpoczęła się równocześnie ofenzywa gen. Czang-Kai-Szeka wzdłuż linii kolejowej Fu-Kou i Tien-Tsin.

Szanghaj, 22. 4. (PAT.). Agencja Reutersa donosi, że rząd w Nankinie zajął miejsce rządu w Hankou, przy czym udzielił dymisji Borodinowi i jego kolegom rosyjsk. oraz odwołał z zajmowanych stanowisk kamunistycznych ministrów finansów, sprawiedliwości i komunikacji, wzywając jednocześnie pozostałych członków, aby wypowiedzieli się za lub przeciw komunizmowi.

chciałyby umocnić swą niepodległość wszelkimi sposobami. Tak Włochom, jak Serbom życzymy jaknajpomyślniejszego rozwoju i pragniemy, aby narody te doszły do zgody, przyczem odnosimy wrażenie, że Belgrad dał dowody jak najdalejzej ustepliwości.

Berlin pragnąłby pokłócić Rzym z Belgradem, stąd owe pogardliwe traktowanie Serbów, ów „kocioł bałkański“ i różne inne określenia, które oby narodziły na zawsze wyplenione zostały z publicystyki polskiej.

A. P. B.

Rada Ministrów wygładziła ustawę prasową.

Warszawa, 22. 4. (Pat.) W piątek 22 bm. odbyło się pod przewodnictwem p. wiceministra Bartla posiedzenie Rady Ministrów, na którym uchwalono projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komercjalizacji wytwórni wojskowych. W dalszym ciągu przyjęto projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zmieniający niektóre postanowienia ustaw karnych o rozpowszechnianie nieprawdziwych wiadomości i o zniewagach, poczem zatwierdzono projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowym.

Następnie Rada Ministrów zatwierdziła projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o utworzeniu polskiej Akademii Nauk Lekarskich i polskiej Akademii Nauk Technicznych, tudzież projekt rozporządzenia w sprawie wydziału państwowej fabryki związków azotowych w Tarnowie z ogólnej administracji państwa.

Warszawa, 23. 4. (AW.) Zatwierdzony przez wczorajszą Radę Ministrów projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie przepisów prasowych, spotkał się już z zastrzeżeniami niektórych dzienników. Dzisiejszy „Robotnik“ uważa, iż nowy projekt jest lepszy od osławionego projektu dla Grzybowskiego, pozostawia bowiem orzecznictwo w sprawach prasowych wyłącznie w rękach sądu. Inne jednak postulaty prasy nie zostały przez rząd uwzględnione.

Chodźko ridivivus.

Warszawa, 23. 4. (AW) Sprawa nominacji gen. dyrektora zdrowia rozstrzygnięta po powrocie ministra spraw wewnętrznych Składkowskiego z Paryża. Najbardziej prawdopodobnym kandydatem na to stanowisko jest b. minister zdrowia dr. Chodźko.

Nagroda dla tych, którzy cierpieli za Ojczyznę.

Warszawa, 23. 4. (tel. wł.) Rada Ministrów na jednym z najbliższych posiedzeń rozpatrzy projekt ustawy o zaopatrzeniu osób, skazanych przez państwa zaborcze za działalność niepodległościową. Według tego projektu, osoby skazane przez b. państwa zaborcze za działalność niepodległościową na bezterminowe i ciężkie roboty przymusowe, albo na zesłanie, które odbyły karę, mają prawo do zaopatrzenia ze skarbu państwa. Prawo to obejmie skazańców politycznych od 1870 r. do 1918 r. Prawo do zaopatrzenia ze skarbu państwa mają również wdowy po skazańcach politycznych tego samego okresu czasu, o ile nie weszły powtórnie w związki małżeńskie, oraz sieroty do 18 roku życia. Zaopatrzenia będą wypłacane w wysokości poborów weteranów.

Badanie zlotodajnych terenów na Polesiu.

Warszawa, 23. 4. (tel. wł.) W pierwszych dniach maja udaje się na Polesie specjalna komisja rządowa, która zbada teresy przyległe do rzeki Łan. W skład tej komisji wchodzi profesor akademii górniczej w Krakowie, znany geolog dr. Kuźniarz. Ogólne kierownictwo nad pracami spoczywać będzie w rękach profesora Morozewicza.

„Głos Prawdy“ przeciw rozbiciu — a sam rozbija!

Warszawa 23. 4. (A. W.) Rozeszły się pogłoski, iż grupa polityczna skupiająca się dokoła „Głosu Prawdy“, zamierza przy nadchodzących wyborach do Rady Miejskiej wystawić własną listę. Czołowym kandydatem listy dziennika byłby adw. Paschalski

Międzynarodowe Targi
w Poznaniu
od 1—8 maja 1927 roku.

Czemu w Polsce niema podobnej ustawy?

Berlin, 22. 4. „Der Tag” donosi w radiowym telegramie własnym, że rząd chilijski zamierza wnieść ustawę, przewidującą karę śmierci dla tych urzędników państwowych, którzy dopuścili się zbrodni przekupstwa.

Karani mają być również ministrowie, którym udowodniono przekupstwo.

60.000 złotych nagrody za ujęcie złodzieja Karola Kesslera.

W nocy z 12 na 13 kwietnia, jak to już obszernie donosiliśmy, skradziono w urzędzie pocztowym Królewska Huta paczkę wartości milion pięćset tysięcy złotych z Banku Polskiego w Siedlicach wysłaną do Banku Polskiego w Królewskiej Hucie. Zawartość paczki stanowiły banknoty pięćsetzłotowe. Sprawca kradzieży, Karol Kessler, asystent pocztowy z Królewskiej Huty, zbiegł przypuszczalnie do Niemiec. Rysopis zbiega: kępny, wzrost średni, lat 29, blondyn, włosy zaczesane do góry i krótko strzyżone, mała łysina, twarz okrągła, wygolona, dobrze odżywiony, nos prosty, przednie górne zęby porcelanowe, na prawym policzku blizna od postrzału, mówi powoli grubym głosem, włada językiem polskim i niemieckim. Ubranie marynarkowe brązowe, kapelusz miękki, buty czarne. Posiada kartę cyrkulacyjną.

Za przyczynienie się do wykrycia zdefraudowanej w Królewskiej Hucie kwoty, wyznaczył zarząd pocztowy nagrodę pieniężną w wysokości cztery procent od odzyskanej gotówki.

W. ALBRYCHT.

Bydgoski Stadion Sportowy.

II.

Przez dwa lata boisko było za mokre i nieużyteczne. Konieczność i opinia domagały się przeprowadzenia kosztownego drenażu.

Przez kilka miesięcy prace nad drenażem nie pozwoliły na używanie placu. Po ukończeniu drenażu Stadion był znowu nieużyteczny, ponieważ na liniach drenażowych pozostały wały piasku, które czasami, ciężarem swojej wagi, miały się uleżeć i zrównać. Przez rok czekano. W roku następnym (1926), okazało się, że wały te są za miękkie i piaszczyste, że trawa się na nich nie utrzyma.

Ostatniej jesieni nawieziono na całe boisko lekką warstwę ziemi, która ma wzmocnić i zrównać całe boisko. Jest to czyn dobry i skuteczny. Pociągnął on jednak za sobą konieczność zamknięcia Stadionu.

I znowu niema gdzie się ruszyć z braku boiska.

Na dodatek Komenda Szkoły Oficerskiej również zamierza zamknąć swoje boisko zaraz po 3-cim maju. Wszystkie bydgoskie kluby sportowe pozostaną bez kawałka boiska. Na zawody będziemy musieli wyjeżdżać do innych miast, a o ćwiczeniach i treningach mas — ani mowy!

Powtarzam, że gdyby boisko zostało było planowane o 150 mtr. dalej na wschód, byłoby uniknięto tego wszystkiego wraz z kosztami.

Złodziej z Królewskiej Huty uciekł do Gdańska?

Gdańsk, 22. 4. (PAT). Śledztwo prowadzone przez polskie władze policyjne w sprawie defraudanta Kesslera z Królewskiej Huty, który rzekomo uciekł zagranicę po dokonaniu kradzieży półtora miliona złotych ujawniło wedle doniesień prasy tutejszej pewne ślady, wiodące do Gdańska. W związku z tem przybył w ubiegłym tygodniu do Gdańska komisarz policji z Królewskiej Huty Duda, który w porozumieniu z władzami policyjnymi Wolnego Miasta prze-

prowadził dochodzenia, jednak jak dotąd bez pozytywnego rezultatu.

Prasa gdańska stwierdza, że wprawdzie kontrola graniczna nie wykazała, jakoby Kessler przekroczył granicę Gdańska, jednak zaznacza, że mimo to Kessler może znajdować się na terytorjum Wolnego Miasta, posługując się fałszywymi dokumentami. W mieście obiegają pogłoski, jakoby Kessler miał się istotnie znajdować w Gdańsku.

Zasądzenie urzędnika-szachraja z Gdańska.

Warszawa, 23. 4. (Tel. wł.) Przed sądem okręgowym toczyła się wczoraj rozprawa przeciwko Franciszkowi Sarachowi, b. sekretarzowi delegatury prokuratury generalnej w Gdańsku oskarżonemu o wydawanie fałszywych zaświadczeń na wyjazd do Polski i zwalnianie z obywatelstwa polskiego. Ze względu na pewne momenty polityczne, zarządono tajność obrad. Sąd skazał Saracha na 1 rok więzienia i pozostawił go na wolnej stopie do

prawomocności wyroku za kaucją 2000 złotych.

Sarach był gagatkiem wyższych urzędników delegatury prokuratury generalnej w Gdańsku a zwłaszcza starszego referenta, dziś radcy Moderowa (?). Sprawę znają dokładnie ci, którzy dawniej w delegaturze pracowali. Czyż przeciwko owym wyższym urzędnikom nie zostanie wdrożone postępowanie choćby dyscyplinarne? — Redakcja.

Kronika telegraficzna.

Warszawa, 23. 4. (tel. wł.) Na miejsce ustępującego szefa kontr-wywiadu w oddziale II sztabu generalnego pułkownika Bocińskiego, ma być mianowany podpułkownik Matuszewski, obecny dyrektor departamentu w Min. Spr. Zagr.

Gdynia, 22. 4. (Pat.) W środę po południu odbyło się tu posiedzenie rady miejskiej, posiadające dla dalszego rozwoju Gdyni decydujące znaczenie. Na posiedzeniu tem przyjęto ostatecznie plan rozbudowy miasta.

Warszawa, 23. 4. (tel. wł.) Sprawa podwyższenia podatku mieszkaniowego dla urzędników państwowych została przez rząd zdecydowana. Obecnie w toku są prace przygotowawcze do wydania odpowiedniego zarządzenia.

Warszawa, 22. 4. (Pat.) Dnia 25. bm. w Min. Pracy i Opieki Społecznej odbędzie się pierwsze posiedzenie Rady Ubezpieczeń Społecznych. Na porządku dziennym znajduje się sprawa ustawy o obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby, oraz ubezpieczenia robotników na wypadek niezdolności do zarobkowania i ich rodzin na wypadek śmierci ubezpieczonego.

A teraz popatrzymy na inne prace, dokonane na Stadionie. Wały do wiścigów są na wirażach o 1 mtr. za niskie, a na liniach prostych wymagają z zewnętrznych stron również wzniesienia do 1 mtr. (Torem tym powinno się głębiej zająć kolarstwo bydgoskie).

Bieżnia lekkoatletyczna jest i będzie nie możliwa, o ile nie ulegnie przebudowie. — Podłoże bieżni musi być twarde. Na bieżnię nawieziono zbyt grubą warstwę żużli bez domieszki ziemi. Masa ta, zbyt gruba i sucha, nie wiąże się z sobą. Miał ten należy częściowo usunąć, a resztę dobrze zmieszać z ziemią i uwalcować. Walcowanie bieżni w obecnym stanie jest conajmniej zbyt technem.

Pozatem bieżnia ma dobre wymiary, posiada dobrą bandę i może być jedną z lepszych w Polsce.

Skocznia. Skocznia jest tylko jedna, a to jest za mało. Program zawodów wymaga dwóch a nawet trzech skoczni. Na razie dwie wystarczą. Przy skocznjach tych, należy zbudować twarde półkola o promieniu 5 m. od strony boiska, usypane żwirem służące do odbicia się przy skokach wwyż. Skocznie te należy obramować belkami z wymiarami do oceny odległości skoku w dal.

Rzutnie. Należy zbudować 4 stałe rzutnie i to: 2 do kuli i 2 do dysku. Kasa, zbudowana przy wschodniej bramie Stadionu jest tam dla tych celów zupełnie zbyt techna i lepiej byłoby przenieść ją ku bramie zachodniej, gdzie może być z pożytkiem użyta jako kiosk bufetowy. W kasie tej, przez cztery lata sprzedano 1 (jeden) bilet w roku 1923, w czasie pobytu Prezydenta Rzeczypospolitej na zlocie sokolskim.

Higieniczność wymaga, aby nareszcie dokonano budowy ustępu, który z zewnątrz przedstawia się estetycznie, a wewnątrz przedstawia widok brudny i wstrętny. Odpływ z ustępu należy ująć w ukryty kanał. Warunki do tego są wspaniałe, a koszta nie przekroczą 200 zł.

Należy zasadniczo rozstrzygnąć kwestię trybun. Będą, czy nie będą? Trybuny mogą być kosztowne (żelazo-beton), lecz mogą być i tańsze, (z drzewa) od 15,000 zł do 50,000 zł. O ile miałyby stanąć trybuny w tym roku, to szatnie znajdą bardzo wygodne pomieszczenie pod trybunami. O ile już magistrat nie może w tym roku pobudować trybun, to powinien pobudować prowizoryczne szatnie (na wschodnio-północnym rogu Stadionu) w rozmiarze 5x10 mtr., przegrodzone (dla pań i panów).

Rozbieranie się jak dotychczas za krzakami dzikiej róży, lub przewożenie obcych drużyn z hotelu na Stadion krytym samochodem nie jest nigdzie w zwyczaju i ma w sobie śmieszne epizody.

O ile w tym roku trybuny nie zostaną zbudowane (choćby prowizoryczne) należy okolicę boisko dwoma liniami stałych ławek. Miejsce ustawienia ławek jest zależne od tego, czy tor kolarski będzie doprowadzony do użytku lub nie. — O ile tak, to linia ławek musi się znaleźć za torem kolarskim, a o ile nie, linia ławek może być umieszczona tuż za barjerą o 1,50 mtr. od bieżni.

Wszystkie maszty, znajdujące się od strony zachodniej bieżni, powinny być usunięte i przeniesione albo ku samej bramie wejściowej, albo na wschodnią stronę bieżni i tam ustawione tak, aby mogły służyć do wykazywania wyników w zawodach międzynarodowych.

„Volkszeitung” a demokracja.

Pisaliśmy w tych dniach o rzekomej „obrazie” króla angielskiego, jakiej dopuścić się miał nasz mistrz tonów Ignacy Paderewski na swym koncercie urządzonym w Sydney, stolicy Australji.

Bydgoskie piśmko socjalistyczne „Volkszeitung” pisząc o tem wyraża zdziwienie, że „Paderewski jako były „dyplomata” nie zważa na zwyczaje dyplomatyczne.

„Volkszeitung” chciała przypiąć łatkę Paderewskiemu jedynie dlatego, ponieważ jest on Polakiem, strzeliła jednak baka nielada. Ma ona pojęcie o demokracji jak wilk o gwiżdżach. Paderewski jako artysta nie potrzebuje zważać na to, czy na koncert jego przychodzi gubernator czy robotnik, a figielki i szopki dyplomatyczne dziś go nie obowiązują.

Flaczelce, amatorzy radja!

Warszawa, 23. 4. (tel. wł.) W wywiadzie ze współpracownikiem „Głosu Prawdy” minister Dobrucki oświadczył się za upaństwowieniem Polskiego Radja.

DARMO
wysyłamy katalogi na płyty i
GRAMOFONY
„MUSICA”, Bydgoszcz, Jagiellońska 75.

„Infra-Maltyna”

Ekstrakt słodowy zneutralizowany dla niemowląt
sporządzony ze specjalnego siodu przez Krakowski Browar JW. Pana br. Götza.

Ekstrakt słodowy „INFRA-MALTYNA” został wypróbowany i zostaje pod stałą kontrolą Szpitala św. Ludwika dla dzieci (Prymarjusz Dr. Wład. Bujak)

CENA ZŁ. 6.—

Wylączne zastęstwo i sprzedaż hurtowa na cały obszar Rzeczypospolitej

POLSKA SP. AKC.

„PHARMA”

Mag. B. JAWORNICKI w Krakowie
Do nabycia w aptekach i drogerjach

NAJLEPSZE RADIO

wyrobu
Polskiego Tow. Radiotechnicznego S. A. w Warszawie

według patentów angielskich — poleca

Jerzy Dziembowski

5780) Bydgoszcz, Pl. Wolności 1. Tel. 1514.

Wspomnieć tu jeszcze wypadła o konieczności przeprowadzenia wody. Bez wody, boisko nie da się utrzymać w dobrym stanie. Bez wody — nie ma mowy o higienie w czasie ćwiczeń.

Polanka, leżąca na północnym końcu Stadionu, przeznaczona do treningów, może być tanim kosztem doprowadzona do możliwych rozmiarów (wymaganych przepisami) boiska używanego do gier ruchowych (piłka nożna, szczypiorniak).

Należy tylko sam kąt północno-zachodni wyrównać do prostokąta polanki o szerokość ulicy, ten ułamek ulicy przeprowadzić przez teren miejski, dzierżawiony obecnie przez radcę magistratu p. X.

Koszta małe, a korzyść ogromna raz na zawsze.

Plac, przeznaczony pod kozły tenisowe, nie będzie w tym celu użyty jeszcze przez kilka lat. Są ku temu powody praktyczne i psychologiczne, tkwiące w instynktach ambitej duszy sportowca.

Teren ten należałoby zatrawić, zwalcować i zrobić z niego dwa place do koszykówki i jeden do siatkówki. W ten sposób, tanim kosztem, (około 80 do 100 złotych), stworzy się nieistniejące i najbardziej dzisiaj poszukiwane w Bydgoszczy place, do gier ruchowych młodzieży obojga płci. — Na terenie tym może od razu ćwiczyć 42 osoby.

Są to wszystko drobne wydatki, które nie zaważą w budżecie miasta, a z drugiej strony podniosą wartość i użyteczność boiska.

Większych wydatków wymagają: 1) trybuny, 2) przeprowadzenie wody, 3) tor kolarski. W tym też porządku kolejnym należałoby je uskutecznić.

Sowiety grożą Ameryce.

Rykor, na zebraniu odbytem 9 kwietnia br. w klubie moskiewskim wygłosił mowę, w której poruszył sprawę stosunków handlowych z Ameryką. Rykor podkreślił, że amerykańskie sfery handlowo - przemysłowe, jak również i rząd amerykański bardzo sceptycznie odnoszą się do projektu nawiązania dawnych przedwojennych stosunków ekonomicznych z Rosją i dalszego ich rozwoju. W stosunku do kredytu i polepszenia warunków spłat, przemysł i handel amerykański nie przedsięwziął, aby pomóc sowietom w tym kierunku. Tymczasem pań-

stwa europejskie nie tylko, że ofiarowują krótkoterminowy kredyt wekslowy i pożyczkę pod zastaw towarów, ale godzą się i na długoterminowy kredyt na warunkach bardzo dogodnych dla sowietów. Uporczywe odmawianie amerykańskich przemysłowców i rządu nawiązania stosunków z Rosją spowoduje zaprzestanie dawania firmom amerykańskim zamówień ze strony rządu sowieckiego, a jednocześnie sowiety oddadzą zamówienia tym firmom europejskim, które są zainteresowane w nawiązaniu ścisłych stosunków ekonomicznych z Rosją.

Z Chin.

Smutnie skończyła się dla sir Plumpudinga zabawa w konia.

(Przedruk wzbroniony).

Spowiedź b. agenta policji pruskiej.

(Ciąg dalszy).

Blanche i Susette — gorące „partiojki” francuskie zniosły owe dowody do Surété générale, gdzie otrzymały — 2000 franków. Bezwzględnie aresztowano Deschamps, Augusta Dietera, żyda Dawida z Mühlheimu nad Renem i portjera hotelu „Wiktoria”. Izba poprawcza trybunału paryskiego zawyrokowała wysyłkę ich do Kajenny. Część materiału, dostarczonego mu przez policję, ogłosił Burcew w prasie francuskiej i zagranicznej. Ręka rękę myje... Największy zysk przyniósł ów interes hotelarzom żyjącym i zdechłym szczurów — Blanche i Susette były zapalonymi wielbiczkami absyntu i wszelkich innych aperitifów, przez „słomkę” i bez „słomki”.

Schadzka w Brukseli. — Wynalazca perpetuum mobile.

W owym czasie ukazały się właśnie w „Rzeczypospolitej” we Lwowie rewelacje Bolesława R., który wtenczas mieszkał w Paryżu i dostarczał Agencji Prasowej Polskiej ciekawych szczegółów o stosunkach policji pruskiej z Rusinami w Galicji Wschodniej. Pewnego dnia siedział niejakiś Dr. Vitelius z „pensjonarką” Blanche Lauer ze „zdechłego szczurka” skromnie w „Pie, qui chante”, gdzie wcale nie nabożnie śpiewają piosenki. Zbliżył się do nich wysoki, przystojny mężczyzna i przedstawił się jako Maciej Lama. Zaprosił parę do cichej łoży i mówił, że ma znajomego w ambasadzie austriackiej, który interesuje się bardzo sprawami rusińskimi, chce on materiał cały kupić i prosi dalszych rewelacji nie ogłaszać. Ugoda stanęła na 1000 fr.

Ów jegomość prosił jeszcze, czyby mu nie można dostarczyć spisu rewolucjonistów rosyjskich, przebywających w Austrii, — może przez Burcewa. Tem się miała zająć panienska ze „zdechłego szczurka”. Dał zaraz 200 fr. na wizaż. Spotkanie miało nastąpić z pewnym dyplomata austriackim w Brukseli, gdyż ze względów ostrożności nie zalecało się spotykać na terytorjum francuskim. Dr. Vitelius miał się tam przedstawić jako wynalazca.

Udało się! Blanche, nie szczędząc całusów, wyciągnęła od żydów-litwaków kilkadziesiąt nazwisk rewolucjonistów i wreszcie nadeszła do hotelu przy ulicy „czterech wiatrów” (miejsce zamieszkania Dr. Viteliusa) pneumatyczka: Zgłosić się pojutrze do at-taché p. Lamason-Salien w delegacji austriackiej w Brukseli.

Tak to z Lamy zrobił się Lamason!

Pojechali; przychodzą do delegacji. Portier otwiera i indaguje:

— Topan, Dr. Vitelius, wynalazca?

— A tak!

— Do nas wielu wynalazców przychodzi; Austrija bogata! A co pan wynalazł?

— Wiatrak, co się nieustannie kręci — mówi Dr. Vitelius.

(Charakterystykę owego Viteliusa znajdzie czytelnik przy końcu opowiadania).

— Wiatrak! A do czego to potrzebne w Austrii? — wypytuje dalej portier z bokobrodami a la Franciszek Józef.

— W przyszłej wojnie na tych czterech śmigach wieszać będą zdrajców!

Sprawy gdańskie.

II.

— Sprostowanie. W pierwszym artykule „Sprawy gdańskie”, kończącym pierwszy i rozpoczynającym drugi tom na str. 4 ma być: „Ponoć nawet Polska miała się zgodzić na to, by ze względów oszczędnościowych zatrzymane tymczasowo w urzędowaniu (oczywiście Rady Portu) jedynie język niemiecki. Czy to prawda?...“

Co powiedziano o urzędnikach, dotyczy wszystkich innych sfer polskich, zwłaszcza rzemieślniczych i robotniczych. Senatowi i urzędowi sekunduje szowinistycznie niemieckie społeczeństwo gdańskie z nacjonalistami na czele, stosujące ostry bojkot polskiego robotnika, rzemieślnika, kupca. Wystarczy zupełnie, że ktoś bierze czynniejszy udział w życiu społecznym lub nie ukrywa swej polskości, aby narazić się na skutki tego bojkotu.

Niema większego zebrania polskiego w Gdańsku, żeby nie skarżono się na wieczne szkany ze strony Niemców, żeby nie przytaczano świeżych przykładów brutalnej tej walki, zwłaszcza, że zastój i bezrobocie dają się we znaki zarówno robotnikowi, jak i stanowi średniemu. Robotnik polski, szukający pracy u Niemca, słyszy stereotypową formułkę: Idź do Polaka! my dla ciebie pracy nie mamy! — Kupiec i rzemieślnik są skazani niemal wyłącznie na klientelę polską; a ponieważ Polacy nie zawsze rozumieją swój obowiązek narodowy, więc z zalem patrzeć muszą na to, jak ich warsztaty lub sklepy kurczą się i ubożają.

Tu ostre upomnienie do Polaków: Popierajcie swoich! nie dajcie im zginąć! nie kupujcie u Niemców!!! I Polacy przyjezdni powinni o tem pamiętać, że każdy grosz, zostawiony u Niemca, podkarmia hydrę niemiecką, plugawiąc nasze imię i nasze prawa — to ciężka krzywda, jaką się wyrządza Polakowi i Polsce!

Urzędy polskie powinny o tem pamiętać przy dostawach, pracach i zajęciach. Odpniemy się Niemcom ich

własną monetą: wpierv zatrudnić wszystkich Polaków, dać chleb swoim, a potem dopiero innym. To jest najlepsza propaganda polskości, to najsilniejszy argument utrzymania i utrwalenia narodowości. Czy wszystkie polskie urzędy, czy wszyscy polscy urzędnicy przestrzegają lojalnie tej zasady i tego narodowego obowiązku? Jest to tem potrzebniejsze, że wielu Niemców, zajętych w urzędach i instytucjach polskich, odnosi się wrogo i nielojalnie do naszej narodowości i państwowości. Chowamy więc w ten sposób gadziny, które nas samych mogą pokąsać.

Społeczeństwo polskie w Gdańsku na szczęście zdaje sobie dobrze sprawę ze swego położenia, uświadamia sobie odpowiedzialność, jaka na niem ciąży i krząda się dość zwawo około ugruntowania swego narodowego bytu i utrzymania stanu posiadania. Hośnie i potężnieje duch polski na Kaszubach, choć i ta ziemia cierpiała i cierpi silnie pod wpływem ciężkich przeżyć naszych gospodarczych, choć zbyt silnie związana jest z rynkiem gdańskim, który nie omisszkuje wyzyskać wszystkich okoliczności dla pangermanistycznych celów. Ale i tu mamy jeszcze dużo, bardzo dużo do zrobienia. Przypomnijcie to trzeba szczególnie wobec zbliżającego się sezonu letniskowego i kąpielowego. Iluż to Polaków, sam byłem tego świadkiem, z innych dzielnic nadmorskiej, zle zrozumią gorliwość narodową, lży Kaszubów od niemców i zaprzaneów, zamiast ich pociągać wyrozumieniem i kulturą? Światli Polacy powinni wszystkie takie wypadki poprawiać i wyjaśniać, inaczej żal i rozgoryczenie może niejednego najpożądniejszego człowieka pchnąć na drogę niewłaściwą.

W Gdańsku pracują dziś liczne zrzeszenia i towarzystwa, jak Macierz Szkolna, Akademicka Bratnia Pomoc, Sokół, Tow. Powstańców i Wojaków i wiele innych. Wszystkie

A portjer pokazał na czole, ot ma bzik, i znikł.

Po chwili nadszedł w lśniącym cylindrze, na nogach lakiery, p. Lamason-Salien i załatwił interes. O jakich ta nieboszczka Austrija mądrych miała dyptomatów! Hrabia Lamason, któremu tak gorliwie o to chodziło, żeby nie ogłaszać publicznie stosunków policji pruskiej z Ukraincami i za to grube płacił pieniądze, był potem za czasów polskich komenderującym generałem we Lwowie. Ale tymczasem poszedł w odstawkę.

Sfałszowane odezwy Ligi Narodowej. Zblamowany minister pruski.

W roku 1904 heca antypolska przybierała coraz większe rozmiary. Było to już po wykryciu tajnych związków młodzieży uniwersyteckiej, po procesach przeciw gimnazjastom w Poznaniu i Gnieźnie! Policja poznańska prowokowała przez wywiadowców i agentów. Frost kazał drukować w drukarniach poznańskich tajne broszury w nieskończoność. Najwięcej drukował Mallow w małej oficynie na Rybakach. M. od lat był w stosunkach z Frostem. Miał także wydrukować prowokatorską odezwę Ligi Narodowej, lecz wzbraniał się. Tekst napisał jakiś agent na podstawie wskazówek, zaczerpniętych z książek w Bibliotece Raczyńskich, a mianowicie z sprawozdań Muzeum Narodowego w Rapperswylu. Orły polskie sfabrykował jakiś litograf; również fałszywe stemple jako znak wodny. Halina D. w mieszkaniu pani Dziembowskiej, już zmarłej teściowej śp. redaktora Stefana Chociszewskiego, odbijała na powielaczu odezwę, której treść była rewolucyjną. Odezwa miała być pocztą przesłaną wybitnym Polakom w mieście i na prowincji. Przypadkiem nadszedł Halina D. była nie dość ostrożna) szewc Bobowski, redaktor „Postępu”, który wespół z redaktorem Chociszewskim

akcję lotrowską Dr. Viteliusa zdemaskował, gdyż on tu znowu palce ma-czał. Odezwy spalili.

Cieżko pisać o takich sprawach, serce się krwawi. Człowiek samowolnie staje pod pregiertem i zupełnie obnażony niesie na rynek publiczny swe grzechy; sam się oskarża i sam już dawno zabliźnione rany na nowo rozdziera!...

Halina D. jedną z nieudolnych odbitek zaniósł Frostowi, który kazał sporządzić niemieckie tłumaczenie, a sfałszowanym oryginałem zapalił sobie cygaro...

— So — mówił — nun wächst kein Gras darauf.

W cztery tygodnie później miał minister Hammerstein mowę w sejmie pruskim o polskiem niebezpieczeństwie, o anarchistycznej działalności Ligi Narodowej itp. Poseł Idzi Świ-tała z Koła Polskiego dał mu stosowną odpowiedź. Ministra wyémiano i prowokatorski czyn przygwoźdzono! Frost jeszcze po latach mawiał: Gdy ta sprawa się wyda, pójdę do cucht-hausu... Ho, ho! nasza pruska polityka ją zgniecie, przydusi. — A na przekór wypijał wieczorem jeszcze jeden kufel piwa więcej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Mgli się

ten, kto przypuszcza, że każdym innym lub tańszym wyrobem który nie jest wytwarzany według odrębnego systemu ks Kneippa — zastąpić można jedyną w swym rodzaju prawdziwą

Kathreimera kawę s'odową Kneippa

W treści — rzecz się mieści!

usiłowania pracują nad tem, aby żaden Polak w Gdańsku nie zginął dla polskości. Jak żywo wre praca, widać z liczby towarzystw w Wolnym Mieście, wynoszącej obecnie około 50 zbiorowych jednostek. O rozmachu takiej Macierzy np. świadczy wymownie wcale pokazy budżet tegoroczny. Pod kierownictwem rzadko ofiarne i rzutkiego prez. Dyrekcji Kolejowej p. Czarnowskiego, przy pomocy szparko krzątającego się i ruchliwego dyr. polskiego gimnazjum p. Augustyńskiego rozwija niesłychanie owocną działalność, tworząc od podstaw szkolnictwo polskie. Dość przypomnieć, że Macierz Szkolna jest właścicielką nietylko polskiego gimnazjum o rosnącej stale frekwencji (w tym roku szkolnym liczy uczniów 441), lecz zwraca szczególną uwagę na polskie szkoły ludowe i ochronki dla dzieci w wieku przedszkolnym. Praca ta zasługuje na szczególną uwagę, bo szkolnictwo polskie powszechne wykazało niedawno temu znaczny ubytek w liczbie dzieci polskich tak, że fakt ten wywołał zrozumiałe zaniepokojenie.

Zdaje się, że i społeczeństwo polskie w kraju zaczyna rozumieć, że to placówka pierwszorzędnej wagi, że Gdańsk — to teren, na którym najbardziej interesów Polski i Niemiec, że tu do straty najmniejszej, choćby jednej duszy polskiej, dopuścić nie możemy. Tu macki niemieckie sięgają naszego gardła i naszej tchawicy, tu skoncentrował się cały germański „Drang nach Osten“. Tu też skoncentrować musimy i my nasz rzutki wysiłek i podjąć walkę na śmierć i życie. Zwyciężymy, jeśli uderzymy zgodnie pod hasłem znanego patriotyzmu i żywiołowego impetu słowiańskiego, jak zdeptaliśmy na polach Grunwaldu hydrę krzyżacką. Spełnić musi tu swój obowiązek i społeczeństwo polskie w Gdańsku i polski urzędnik i cały kraj zjednoczony i zgodny w rozumieniu niebezpieczeństwa i programu pracy — i rząd polski, powołany do strzeżenia interesów kraju i tego zbyt małego skrawka morza.

W obecnej chwili wysuwają się na czoło dwa wielkie zadania, mianowicie opanowanie kryzysu gospodarczego, grożącego zagładą polskiemu stanowi średniemu w Gdańsku i stworzenie bezwzględnie jednolitego frontu z wszystkich organizacji polskich. Od pomyślnego załatwienia tych dwóch żywotnych, realnych i pięknych zadań w pierwszym rzędzie zależy będzie wynik przyszłych, niedalekich wyborów. Kto zna stosunki gdańskie, ten wie, że opanowanie trudnego położenia ekonomicznego naszych gdańskich rodaków będzie rzeczą dość trudną. Przy pewnej jednak współpracy rządowych instytucji polskich z miejscowymi czynnikami, a przede wszystkim przy należytem zrozumieniu hasła „swój do swego“, da się ogromnie dużo zrobić. Urzędy nasze w Gdańsku winny o tem pamiętać, że pomijanie polskich firm gdańskich przy dostawach, chociażby nawet ze względów oszczędnościowych, nie jest wskazane. Przy wysokim kursie guldena a niskim złotego, krajowe firmy z konieczności rzeczy będą niekiedy tańsze. Nie wolno jednak za żadną cenę dopuścić do upadku tamtych. Również nie jest na miejscu, aby liczne, względnie dobrze płatne rzesze urzędników polskich w Gdańsku, pokrywały swoje prywatne zapotrzebowanie w Polsce. Z czego ma żyć ten polski krawiec, szewc, czy inny rzemieślnik w Gdańsku, jeżeli urzędnik dla zaoszczędzenia kilku guldenów ich pomija? A już rzeczą wprost niedopuszczalną jest to, że niektóre instytucje polskie, mając możliwość zajęcia robotników polskich, wolą dać zajęcie Niemcom, wyrzucając temsamem swoich na bruk. Pod tym względem za mało się robi, za mało się liczy z warunkami, okolicznościami i nastrojami; tymczasem trzeba koniecznie zrozumieć, że w środowiskach narodo-wo mało uświadomionych, patriotyzm i chleb tak należą do siebie, jak cień i światło...

Również palącym zadaniem jest skonsolidowanie polonji gdańskiej — szczególnie w czołowej instytucji — w Gminie Polskiej. Wprawdzie istnieje i działa Gmina Polska z zarządem wykonawczym, składającym się z ludzi uczciwych i dobrej woli. Uderza jednak brak w nim czołowych postaci rodzimej polskiej inteligencji gdańskiej i kilku, bardzo wybitnych jednostek. Dobra wola i uczciwość jednak nie zawsze wystarcza. Trzeba i rozumu i mózgu, któryby wszystko ożywiał, służył incjatywą i godnym wystąpieniem. To też, jeśli zarząd Gminy, jako naczelna reprezentacja i główna instancja polskich obywateli Gdańska na terenie Wolnego Miasta, ma cieszyć się odpowiednim autorytetem i być wyrazem wszystkich prądów i polskich sił żywotnych, jeśli chce spełnić czekające, ciężkie i ważne obowiązki, winien objąć najwybitniejsze jednostki twórcze. Obecny zarząd Gminy polskiej winien ulec celowej rekonstrukcji. Rzecz nagli wobec zbliżających się wyborów do sejmiku gdańskiego. Prywatne ambicje i widzimisie winno ustąpić powadze chwili i czekającym ogromnym zadaniom. Pamiętajcie, że budujecie przyszłość, a każda, choćby drobna strata, może poważnie zaciążyć na naszym polskim stanie posiadania.

Rząd polski winien poddać gruntownej rewizji swój dotychczasowy kierunek w polityce gdańskiej. Program ugody i dobrej woli zawiódł na całej linii i rozuchwalił karła gdańskiego wprost do maniactwa. Trzeba chwycić się polityki mocnej ręki i nieubłaganej stanowczości. Gdy synalek rozkapryszony naprzykrza się za bardzo mamusi, a cierpliwość, perswazje i upomnienia nie dają pożądanego wyniku, wtedy wyciąga się różgę i trzepie się porteczki do skutku. Zbyt długo uraga Gdańsk powadze państwa polskiego. Czas pomyśleć o różdze. Sposobów ku temu mamy aż nadto dużo. Dopóki nie nastąpi uznanie i wcielenie w życie słusznych uprawnień i praw polskich, dopóty wstrzymać wszystko. Fryderyk Wielki odgradził Gdańsk nieprzebytym parkanem, gdy tenże po pierwszym rozbiórce Polski nie chciał mu służyć. Skoro obecni Gdańszczanie zapomnieli o tem, co zawdzięczają Polsce, należy ich sposobem Fryderyka Wielkiego rzucić na kolana. Będzie z początku krzyczał, wił się i wrzeszczał na świat cały. Niech

krzyczy, niech wrzeszczy. Mała głośność wyjdzie mu wcale na zdrowie i przyprowadzi go do opamiętania. Uspokoi się on powoli i będzie później grzeczniejszy.

Pan marszałek będzie umiał sobie z nim poradzić, choćby mu batem przyszło huknąć. Jeśli to zrobi i przeprowadzi — Polska cała za nim stanie jak mur, a naród wdzięczny mu będzie. On może to uczynić — on ma moc potemu. Śmignij, panie marszałku, po swojemu! Oni ten argument zrozumiały, bo przywykli do niego! Zrób porządek i uwolnij nasze płuca, nasz oddech od straszego korszmaru, który nam od tyłu lat dokucza!

— St...yk.

Maszyny do pisania

nowe i używane stale na składzie.

Naprawa maszyn biurowych oraz kas „National“ i t. p.

Roxyn i Buchholz

Skład urządzeń biurowych (2611)

Pl. Wolności 1. Bydgoszcz. Tel. 15-14.

Głuchoniemi słyszą!

Niedawno w jednym z niemieckich instytutów dla głuchoniemych przeprowadzono niezwykle eksperyment. Mia- nowicie zastosowano do głuchoniemych specjalnie skonstruowany aparat „Super IV“, przy pomocy którego usunięta została częściowo lub całkowicie głuchota. Doświadczenia przeprowadzono ze 120 wychowankami. Tylko 4 wypadki wypadły ujemnie. Między wychowankami znajdują się chłopcy i dziewczynki, które nigdy dotychczas nie słyszały ani jednego dźwięku. Sceny, które towarzyszyły tym doświadczeniom, były wrzuszające. Oniemiałe dzieci, dla których dźwięki były objawieniem, wsłuchiwały się w orkiestrę grającą „Traviatę“ z nadzwyczajną radością i entuzjazmem w oczach. Niektóre z nich wydawały jakies nieartykułowane dźwięki. Zebrani nauczyciele odwracali głowy, aby ukryć łzy.

Po bliższem zbadaniu okazało się, że czworo najniebezpieczniejszych, które nie słyszało, było pozabawione zupełnie nerwów słuchowych. Wszystkie inne dzieci albo urodziły się głuche, albo skutkiem choroby ogłuchły, ale posiadając nerwy słuchowe — słyszały doskonale.

Niezdrowe objawy.

(r.) Życie codzienne, nie te na święta, od parady imieninowej lub sztandarowej przynosi nam tak wiele jaskrawych przykładów niezdrowych stosunków naszego życia społecznego, iż szczerze ubolewać nad tem należy. Tak bardzo często np. zapominamy o tej prostej zasadzie, iż „według stawu grobla“. Weźmy dla ilustracji życie naszej stolicy, Warszawy. Przekonamy się, jaka jest rozpiętość między możliwościami naszymi a upodobaniem do blichtru, do gestu wielkiego pana, który powiada „zastaw się, a postaw się“.

Oto dwa obrazki z życia stolicy, wzięte z jednego z pism warszawskich, zamieszczone na szpaltach obok siebie:

„Z tragedji mieszkaniowych.

W domu nr. 30 przy ul. Gęsiej w jednej z izb mieszkały trzy rodziny z dziećmi i trzech sublokatorów, co łącznie czyni około 20 osób. Łatwo sobie wyobrazić współżycie w takim środowisku i wszystkie rozkoszy ogniska domowego. Mimo to ludziska gnieźdzą się pokotem, bo nic lepszego nie mają.

Wczoraj w tem przeziadanem zbiorowisku doszło wrzescie do dziekiej awantury. Sublokator, 50-letni Mikołaj Domański, złotnik, z okazji świąt powrócił w nocy dobrze podchmielony i zapragnął rzetelnie wypocząć. Zaledwo jednak przyłożył głowę do poduszki, dziecko jednej z lokatorek płaczem spędziło mu sen z powiek. Zdenerwowany Domański począł przeklinać i robić uwagi pod adresem matki. Ta znowu obruszona, zażądała interwencji swego męża. Do awantury przyłączyli się inni lokatorzy izby. Powstał zgiełk i wrzask nieopisany, zły Domański porwał się do bicia i począł demolować mieszkanie. Wezwano na pomoc policję i ta dopiero uspokoiła pijaka, zabierając go, jako niebezpiecznego dla otoczenia — do komisariatu, gdzie podobno miał lepsze niż w domu spanie“.

To jeden obrazek. Widzimy tu najskrajniejszą nędzę ludzką, bo największą z bied jest ta, gdy się niema swego dachu nad głową. Jakież może być życie rodzinne, gdy w jednym pokoju zamieszkuje aż 20 osób i to ludzie poważnie względem siebie obcy. A cóż powiedzieć o tych, którzy i takiego kąta nie mają — a jest ich w Warszawie tylu... tylu.

Dalej czytamy:

„Z okazji debaty teatralnej na Radzie Miejskiej omawiano bardzo szeroko kwestję deficytów w warszawskich teatrach miejskich. Jak się okazuje, deficyt teatrów miejskich w roku ubiegłym wynosił 4200 000 zł., a w roku 1927 ma być — jeśli się to uda — zmniejszony do 3 milionów złotych. Na pokrycie tych deficytów miasto poświęca 5% zwyczajnego budżetu.“

Oto dwa przykłady naszej lekkomyślności, bezmyślności, jakiejś nieokiełznanej bezfrasobliwości. Do teatru uczęszcza jakies kilka tysięcy osób czy nawet kilkanaście, z tych olbrzymia większość nie częściej niż 5-6 razy do roku — i dla tej przyjemności „ludzi wybranych“ miasto poświęca rocznie milionowe sumy.

I słusznie jedno z pism, omawiając tę sprawę, której sumienie ludzkie nie może znieść, pisze:

„Póki 20 000 rodzin mieszka w Warszawie, w norach ciemnych i wilgotnych a 100 000 rodzin nieomal musi się dzielić po 2 i 3 rodziny jednym mieszkaniem, póki istnieją w Warszawie zamieszkałe katakumby pod suterrenami, do których ludność opuszcza się na powrozacli, miasto nie ma prawa i możliwości dopłacania milionów do szanownej, szlachetnej, kulturalnej rozrywki kilkunastu tysięcy osób. Nie, dla tych kulturalnych osób nie może każdy mieszkaniec Warszawy płacić bezpośrednich i pośrednich podatków.“

Zamknięta wrota do złotego raj

odkąd panom posłom niewolno więcej interwenjować!

Oświata polityczna w Polsce odrodzonej.

Idealem każdego na rozsądnych podstawach opartego państwa jest wyrobienie polityczne jak najszerzego ogółu obywateli. Można nawet bez przesady zaopiniować, że wyrobienie polityczne jaknajszerszych warstw narodu i głębsze uświadomienie tychże w najważniejszych zagadnieniach polityki państwowej stanowi niewzruszony, twarde fundament, na którym można budować niezawodnie przyszły, miliony mil jeszcze dziś od nas odległy idealny ustrój i społeczne szczęście wszystkich pod jednym państwowym dachem żyjących obywateli. Wyrobienie polityczne narodu to zrozumienie przez wszystkie jego warstwy tej jedynie mądrej, życiowej prawdy, że interes państwa stoi we wszystkich naszych poczynaniach ponad interesem jednostki, uświadomienie głębsze warstw najszerzych w najważniejszych zagadnieniach polityki państwowej to przyswojenie i głębokie upojenie tymże warstwom tej jedynie rozsądnej, nie uczonym księgom, ale życiu z gardła wydartej nauki, że należy nam zawsze i we wszystkim postępować tak, jak tego wymaga dobro państwa, które jest źródłem dobra naszego.

Proste, niezbite, życiowe to prawdy polityczne a jednak jak naogół słabo i mało wpojone polskiemu ogółowi.

Z wyrobienia politycznego wypływająca znajomość racji państwowej i połączone z nią zrozumienie własnego położenia jest jeszcze w narodzie naszym w chwili obecnej tak nikłe, że, obserwując z tego punktu widzenia stosunek obywateli do państwa, odnosi się to przykre wrażenie, jak gdybyśmy przeżywali dopiero okres zaledwie politycznie ząbkującej organizacji społecznej.

Grasuje w narodzie naszym jeszcze w chwili obecnej prawie pierwotny, dziki egoizm jednostkowy, jest w nim jeszcze bardzo mało poczucia gromadnej wspólnoty państwowej, rozbijają naszą moc rozmaite sprzeczności, bo góruje w umysłach obywateli źle rozumiany interes prywatny nad wspólnym dobrem państwem.

Czyż codzienne, liczne zdrady państwowe, czy ta na nędzy ludzkiej żeru-

Pożyczka zamieni Polskę w raj!

Krzyczy prasa lewicowa.

Kto wie nawet, czy w tym raju nie będziemy musieli chodzić w stroju prarodzciców.

jąca nasza drożyzna, czy w dużej mierze z niedołęstwa rządów i odpowiedzialnych za losy państwa czynników społecznych wyległa, ciężkie nasze bezrobocie, czyż wkońcu bardzo jeszcze mało sprężysta administracja nasza nie są tego najlepszym dowodem?

Niema w narodzie polskim w chwili obecnej należycie rozwiniętego poczucia wspólnoty państwowej, niema gruntownego zrozumienia interesu państwa jako źródła dobra jednostek i ogółu i dlatego to plenią się tak bujnie wśród nas codziennie dokoła wszelkiego rodzaju społeczne chwasty.

Obywateli, którzyby w myśl pięknych słów wielkiego Piotra Skargi rozumieli, że, kochając kraj, siebie kochają, że

służąc mu mądrze, ofiarnie czynami, sobie służą, że cokolwiek dla niego uczynili, dla siebie to uczynili obywateli powyższego szlachetnego pokroju skargowskiego jest tak mało, że smutkiem i lękiem o jutro przejmują ten widoczny obecnie w Polsce brak społeczny i państwowego wyrobienia.

Przyczyną takiego stanu rzeczy jest u nas z wielką mocą w oczy bijący brak szerszej politycznej oświaty.

Dawna, przedrozbiorowa Polska niepodległa szeroko słynęła w świecie mądrymi i poważnymi, politycznymi dziełami. Wstąpił w XVI wieku polską myśl polityczną na owe czasy bardzo w poglądach swoich głęboki i nowy Andrzej Frycz Modrzewski, przydał

Polsce blasku nieśmiertelnego mądrymi, politycznymi swojimi kazaniami sejmowemi wielki ks. Piotr Skarga, ozdobił bujnie potężne drzewo Jej politycznego wyrobienia mądrymi czynami zasłużony kanclerz Jan Zamoyski.

Potem znów w wieku XVIII wystrzelili wysoko zdrową myśl polityczną w głębokich dziełach swoich na niwie polskiej: król Stanisław Leszczyński, ks. Stanisław Konarski, Stanisław Staszyc i Hugo Kollataj. Nie brakło narodowi polskiemu wytrwałych pisarzy politycznych i w czasie jego długiej, męczeńskiej niewoli. Ale zabrakło mu wtedy, w tej długiej, narodowej nocy warunków normalnego rozwoju politycznej oświaty w kraju.

Zdławiwszy wolność Polski, niczego nie zaniedbali okrutni zaborcy, co mogło podciąć żywotne siły narodu. Wzięli się też bardzo perfidnie i umiętnie do tłumienia zapomocą przeróżnych bezprawii szerszego, czynnego propagowania polskiej myśli politycznej. Bez względu, często krwawym terorem swoim łamali rozmach naszych szerokich, państwowotwórczych lotów i pioszli polską myśl państwową przy pomocy bestjańskich nieraz zarządzeń nawet z naszego prywatnego zacisza.

Ostoją jej jedyną, nazewną wido- mą, warownią jej niezdobytą i niezwy- cieżoną pozostała w dniach najcięższej niewoli nasza **męczeńska, polska prasa.**

Od rządów zaborczych w niczem niezależnej a w walce z wrogami Polski nigdy nieugiętej prasie polskiej przypada ten wielki, niedoceniony jeszcze dzisiaj zaszczyt i tytuł prawdziwej piastunki wśród narodu polskiego w czasach jego niewoli naszej polskiej, państwowej myśli politycznej.

A dzisiaj w odrodzonej już Polsce tytuł i obowiązek ten przypada **całemu ogółowi.** Wyjdźmy z naszych samolubnych ścian domowych z kagańcem oświaty politycznej w nasze szerokie, w niektórych połaciach kraju bardzo jeszcze ciemne masy ludowe, uczmy je kochać Polskę i chcieć Jej potęgi, jeżeli naprawdę pragniemy, aby z takim **trudem i mozolem wznoszonego gmachu państwowego nie rozdziobały nam komunistyczne kruki i wrony.**

J. K.

Kazimierz Bartoszewicz.

Z cyklu „Radziwiłłowie”.

XIX.

Hetman w. lit. ks. Michał Kazimierz „panie Rybeńku” ogromnie się w pierwszej chwili rozgniewał na posłów, gdyż widział w skardze wniesionej do króla zamach na cześć imienia Radziwiłłowskiego. Wpadł jeszcze w większą „cholere”, kiedy się dowiedział, że rzecz przedstawiono pobożnej królowej Marji Józefie, która obiecała swą protekcję oskarżycielom... Co więcej, Suzin miał instrukcję przedstawić sprawę Grabowskiego, jego zabójstwa i najazdy. Wobec tego hetman wdał się w rokowania, ofiarując ze swej strony „satisfakcję”. W tym celu udał się do króla i uprosił o zarządzenie kurateli nad ks. Marcinem. Rzecz natychmiast załatwiono, kuratorami miano- wano trzech Radziwiłłów: księcia hetmana, księcia Hieronima, chorążego litewskiego i ks. Jerzego, wojewodę nowogrodzkiego. Kuratorzy postanowili ks. Marcina trzymać pod aresztem w zamku białskim. Wykonanie tego postanowienia poleceno ks. Hieronimowi, który prawie stale zamieszkiwał w Białej.

Księżę Hieronim wyjechał do Czarnawczyc z 200 ludźmi którzy oskoczyli dwór w chwili, kiedy ostrzeżony ks. Marcin zabierał się do ucieczki. Wypadł z pistoletem w ręku, ale go ubezwładniono. — Księżę Hieronim miał do niego pouczającą przemowę, po której kazał odczytać „instrument” kurateli. Księżę Marcin błagał o litość, obiecywał poprawę, chciał wręczyć znaczną kwotę ks. chorążemu za pozostawienie go na wolności. Oddał klucz od pokoju,

w którym zamknięta była jego żona z dziećmi; żyły w smrodzie i brudzie, gdyż księżę ogromnie zazdrośny, nie wypuszczał żony z mieszkania, pod którego drzwiami i oknami ustawił strażników (Niemcewicz). Księżę Hieronim uwolnił księżnę i rozpuścił harem. Każda z przyjaciółek księcia krajczego musiała jednak przedtem złożyć zeznanie, czy miała dziecko z księciem i skąd się dostała do harem. Pokazało się, że jedne były porwane, a drugie sprzedane przez rodziców, a zwłaszcza matki. Tu się wykryło i pośrednictwo plebana z pod Dawigródka. Przesłuchane miały opowiadać rozmaite „horrenda”, a między innymi, że nieprawe dzieci kazał księżę zabijać, a później destylować, mając zamiar ten destylat wysłać do Amsterdamu). Kurator poodbierał damom haremowym klejnoty i kosztowniejsze suknie, po- czem porządkował je do rodziców. — Wreszcie zabrawszy depozyty, kosztowności i 200.000 złotych gotówką, kazał księciu krajczemu wsiąść do karety. Księżę opierał się, chwycił się za suknie żony, ale go od niej oderwano. „Zasnurowanego” odwieziono do Białej. Żyda Szymona wsadzono do krytego „karawanu” i też wwieziono.

W Białej trzymano „książęcego aresztanta” (tak go nazywał ks. Hieronim) pod silną strażą. Nie dawano

¹⁾ Przypuszczać należy, że w tych opowiadaniach było sporo przesady, ale zapisał je zaraz za świeża w r. 1748 Matuszewicz z ust starosty starodubowskiego.

mu ani noża ani widelca w obawie, aby się nie targnął na życie; nie go- lił się, przyszymano mu tylko bro- dę.

Ale widocznie ks. chorążemu wię- zien tego rodzaju nie był w Białej na rękę, kazał go bowiem wkrótce wy- wieźć do Słucka. Nie powiedziano mu, gdzie go wywożą, a z rozmów, prowadzonych przez służbę wnioskowa- ła, że się znajduje na Pradze pod Warszawą. W Słucku trzymał się dalej żydowszczyzny, nie jadł „tref- nego”. Choć zostawał pod strażą, wi- docznie umiał podejść jej czujność, kiedy mógł zawiązać stosunki z ży- dami słuckimi. Dowód na to mamy w liście ks. Hieronima do gubernato- ra słuckiego Königsecka. Pisał w nim ks. Hieronim: „Obowiązuję M. W. na poczciwość i utratę łaski mej, abyś za dojściem listu tego, jak- najciszej rabina słuckiego w nocy wziąć kazał i żonę i familję jego; a rzeczy zaś wszelkie, które się u niego znajdować będą jaknajszczerzej rejestr- em spisał... Potem każ go wsadzić samego i przydawszy 20 kozaków dobrych w komendę p. Laskowskie- go, przysyłać go do Białej; to mu przykazawszy, żeby w żadnym mie- ście i wsi nie nocował, ani popasał, tylko w polu... Żona tam się w Słuc- ku ma zostać; nie pozwalać jej z fami- lją swoją, ani też z obcymi żyda- mi netylko stać, ale i gadać... Gdy zaś nocą go wyprawisz do Białej, nie wypuszczać przez tydzień żyda za- dnego z miasta, aż się odemkną od Słucka o mil kilkadziesiąt z nim...”

W miesiąc później pisał ks. Hie- ronim do brata swego hetmana Mi- chała Kazimierza: „Wypisać trudno, co za chytróść w wiadomej W. Ks. Mości osobie i co za biedę mam repli- kować na propozycje, które mi czy- ni o żonę, by była wpuszczona, o któ- rej wiem, że pewnie by ją sprzątnął,

z ust jego własnych. Dlatego dopu- ścić nie mogę. Wyznał ongiś sam, że się spowiadał dlatego, by ją mógł mieć. Cholery wielkie wywiera, od- kazując się, nam i sobie szkodzić. O Bogu nie myśli, jak o jednych nie- wiastach dzień i noc dyskurs. Czemu ja radząc (zaradzając) by sobie szkodzić nie mógł, dziennym szyldwa- chom, którzy wewnątrz stoją kazał bez patronaszów, pałaszów i nabitej broni stać z skałkami drewnianymi...

Ks. Hieronim nie bardzo był czuły tak dla obłąkanego brata jak dla jego żony i dzieci, co się okazuje w dal- szej części listu. Oskarżał księżnę Marcynową, „że wybrała 1.000 złotych na oporządzenie dzieci”, a mimo to starsze chodzą „w sepetach starych bez wierzchu, a młodsze spijają w nieckach”. Oskarżenie to czyni dziwne wrażenie, bo księżę chorąży zabrawszy wielką gotówkę i ściągając dochody, mógł dać chyba dostateczne opatrzenie dzieciom więźnia. Księżę Hieronim odwiedzał go cza- sem, ale na to tylko, aby się z niego naigrawał. Pewnego razu, kiedy potra- cił z kpinami sprawę metempsycho- zoy, ks. Marcin powiedział mu, że on, Marcin, sam był niegdyś kulikiem (może dlatego, że miał nos bardzo duży), a w następnym przemianie zo- stanie słońcem, na którym wielki arcykapłan po Jerozolimie jeździć będzie, a gdy znowu do człowieczeń- stwa powróci, siądzie na arcykapła- na, który będzie osłem za swoje grze- chy. „A czemuże ja zostanę? — zapy- tał księżę chorąży, na co otrzymał odpowiedź: „Wieprzem za miłość sromotnych brudów”.

Położenie więźnia poprawiło się nieco, kiedy przybył odwiedzić go w Słucku księżę hetman. Kazał go „lepszym stołem opatrzyć”, pozwolił mu przechadzać się po wałach.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Przegląd religijny i społeczny.

Szatanokracja. — Druzgocąca krytyka socjalizmu. — Zdemaskowanie Callesa przez manifest 6-ciu generałów. — Czem się obecnie interesuje młodzież katolicka zagranicą.

Na półkach księgarskich w Paryżu ukazało się tłumaczenie rosyjskiej książki Mikołaja Berdiaeffa, p. t. „Un nouveau Moyen Age” (Paris, Plon 1927) — „nowe średniowiecze”. Autor, który przejrzał nawskróś duszę rewolucjonistów rosyjskich, prawowiernych i konsekwentnych wyznawców zasad socjalizmu, wykazuje z rzadką jasnością i oczywistością **ideową pustkę socjalizmu** Bezlitośnie zdzierając autor wszystkie listki figowe, w jakie ubrał się „myt rewolucyjny”, aby przedstawić się ludowi w szacie nowej religii.

A więc najpierw socjalizm **nie jest wcale demokracją. Jest on szatanokracją!** W demokratycznym systemie bowiem winnaby się dźbiać wola ludu, wola społeczeństwa całego; tymczasem w socjalizmie panuje „Komitet”, który wszelkimi środkami, zostającami do jego dyspozycji, **narzuca swoją wolę masom.** W demokracji powinnyby brać **równy udział** wszystkie klasy społeczne; socjalizm natomiast przypuszcza do udziału w rządach **tylko** klasę proletariatu. Ale nawet proletariatu jako taki nie rządzi, lecz **słuchać musi arystokracji** proletariackiej. Ta zaś podlega dyktaturze jednej albo kilku jednostek, spełniając ślepo wydane rozkazy. **W systemie socjalistycznym nie może być mowy o swobodzie przekonań.** Kto nawet z robotników nie jest „bolszewikiem”, ale np. „mniejszewikiem”, ten idzie pod mur.

Owa szatanokracja — pisze p. Berdiaeff — **nie jest zdolna stworzyć żadnego życia społecznego.** Negacja bowiem, która stanowi istotę socjalizmu, nie może stworzyć ani utrzymać żadnego pierwiastka twórczego. Twórczość ma Boga za podstawę i warunek. Dlatego autor przewiduje **nową epokę**, w której ludzie zwrócą się do życia wewnętrznego, do modlitwy, do stosunku z Bogiem, jako do jedynego źródła ratunku. „Nowe średniowiecze” zbliża się, ale zanim się zbliży, czeka nas jeszcze ciężki **okres rozpryskiwania się** iluzji. Przebrnie go tylko ten, kto ma spory zasób siły wewnętrznej.

Do wojsk powstańczych w Meksyku przyłączyło się w ostatnich dniach **sześciu generałów:** Jez. Sales, Manuel Samaniego, Panfilo Palacios, Leonardo Romo, Max. Viguera i Prospero Garcia. Wydali oni **wspólny manifest** do narodu, w którym **napiętnowali Callesa jako despotycznego żyda!** Oto wyjątek z manifestu: „Na zgliszczach i ruinach narodu meksykańskiego stoi jedna jedyna postać despotycznego żyda, człowieka bez ojczyzny, którego dusza nabrzmiała nienawiścią gromadzoną przez 19 wieków wygnania i przekleństwa. Dla samego tego powodu, że Calles pochodzi z innej niż my rasy, nigdy on nie będzie mógł zrozumieć naszego narodu, ani zapewnić szczęścia naszym współobywatelom, w których płonie święty ogień miłości Boga i ojczyzny”.

Powstanie rozszerza się coraz bardziej. Zwolennicy Callesa ponoszą klęskę za klęską. Ale masonska prasa Europy nic o tem nie pisze...

Dnia 22 kwietnia br. rozpoczął się doroczny **Kongres Katolickiej Młodzieży francuskiej**, tym razem w Rouen. Zjazd rozpoczął się Mszą św., odprawioną przez ks. biskupa de la Viderabel. Tematem obrad tak na zebraniach ogólnych, jak też i na sekcjach było zagadnienie „**ideału katolickiego wśród młodzieży robotniczej**”. Wygłoszono cały szereg referatów koncentrycznie ułożonych, m. in. Dr. Eblé mówił o statystyce życia religijnego i moralnego młodzieży robotniczej, p. Henou o społecznym przygotowaniu młodego robotnika i t. d. Zjazd kończy się dzisiaj, t. j. 24 kwietnia, uroczystą Akademią pod przewodnictwem arcybiskupa z Rouen.

Równocześnie prawie, bo od 20—24 bm. odbywa się „**Kurs społeczny**” belgijskich „**jokistów**”, t. j. „**katolickiej młodzieży robotniczej**”. Myślą przewodnią kursu jest „**wychowanie młodego robotnika przez związek i konieczna ku temu współpraca społeczna**”. Kursowi patronuje ks. biskup Rasneur z Tournai.

Ks. Dr. Fr. Mirek.

wiła w zajętych Białymstoku „**rząd rewolucyjny**” z Juljanem Marchlewskim na czele, a istniejące w głębi kraju różne komitety dzielnicowe, okregowe, obwodowe przekształcały się pospiesznie w „**rewkomy**” czyli „**komitety rewolucyjne**”. Działo się to wszystko w myśl instrukcji III. Międzynarodówki.

Komuniści polscy, którzy szykowali się na przyjęcie władz bolszewickich w stolicy Polski — przełczyli się. Ofenzywa bolszewicka na Polskę sprawiła, że cały naród w ostatniej niemal chwili ocknął się, porwał za broń i hordy najeźdźców, które targnęły się na krwawo okupioną niepodległość Polski, zostały odparte z przed murów Warszawy.

Z wielkim tupetem prowadzona usilna agitacja we wszystkich warstwach społeczeństwa, nie licząc wojska, nie przyniosła komunistom pożądanego rezultatu.

Zdrowy duch zwyciężył!

K-ski.

Niezwykły kosztorys.

Warszawa, 23. 4. Min. komunikacji ustaliło, że za pociągi nadzwyczajne Prezydenta Rzeczypospolitej, względnie Prezesa Rady Ministrów, składające się z siedmiu wagonów, koleje pobierać będą opłatę w wysokości 7 zł. za każdy kilometr przebytej drogi, tak, że np. podróż Prezydenta Rzeczypospolitej z Warszawy do Lwowa i z powrotem kosztować będzie około 7000 złotych.

(Nasuwa się tylko pytanie pociągiem prezydentowi aż 7 wagonów przy specjalnym pociągu. Mussolini jeździ motorówką, a więc w jednym wagonie tylko. Red.)

Święto powstania Rzymu.

Rzym, 21. 4. (PAT). Z okazji rocznicy powstania Rzymu i święta narodowego zawieszona została dziś praca we wszystkich fabrykach, szkołach, biurach itd. Funkcjonują jedynie zakłady użyteczności publicznej. Cały Rzym udekorowany jest sztandarami.

Zabawa Bartla.

— Ślimaczku, ślimaczku pokaż różki!...

Specjalne aparaty radjofoniczne dla naszych placówek zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wysyła do placówek polskich zagranicą specjalne aparaty radjofoniczne, których zadaniem będzie nawiązanie przez placówki ścisłego kontaktu z krajem. Aparaty te wysłano już do 10 placówek zagranicznych. Wpływie to niewątpliwie na podniesienie sprawności pracy propagandowej naszych placówek.

Komunizm w Polsce.

(Na marginesie cyklu artykułów inż. M. Lempickiego p. t. „Jacejki bolszewickie w rozmaitych krajach”).

II.

Po zjeździe moskiewskim w marcu 1919 roku, w którym brali udział członkowie K. P. R. P. w charakterze delegatów zjazdu organizacyjnego międzynarodówki komunistycznej, rozpoczęli komuniści na terenie Polski zakładanie „**komórek komunistycznych**”, zwanych także jacejkami. Jako teren tej roboty wybrał sobie tak zwany „wydział związkowy” (bezpośrednia władza jacejek) związki zawodowe we wszystkich niemal ośrodkach przemysłowych.

Już wówczas (w roku 1919) nasze władze bezpieczeństwa odkryły podziemną robotę komunistów, a prasa dość często podawała fakty likwidowania komitetów komunistycznych i ich komórek, czyli jacejek.

Komuniści, chcąc za wszelką cenę rozszerzyć swą agitację, w początkach 1920 r. zwołali konferencję partyjną. Brali w niej udział delegaci z siedmiu okregów. Na konferencji tej władze komunistyczne wysunęły różne sprawy, z pośród których na główną uwagę zasługiwały: polska sytuacja polityczna, międzynarodowa, a także sprawy związków zawodowych i kooperatyw. Prócz tego na konferencji tej przyjęto do wiadomości decyzję centralnego komitetu o przystąpieniu K. P. R. P. do III. Międzynarodówki Komunistycznej i program polskiej republiki rad robotniczych i włościańskich, żądający

na polu politycznym

zdobycia drogą rewolucji polskiej republiki rad robotniczych i włościańskich, zawarcia bratersstwa z sowietami w celu zwalczania wspólnego wroga — imperializmu, — za-

warcia układów gospodarczych dla wspólnej pracy, opartej na zasadach socjalistycznych.

Dalej wprowadzenia czerwonej armii i milicji ludowej zamiast istniejących sił zbrojnych, a to dla potrzeb rewolucji proletariatu, zniesienia ciał ustawodawczych, sejmików, rad miejskich i gminnych, których miejsce zająć winny rady delegatów miast i wsi i ich ciała wykonawcze.

Ustrój społeczny

według tegoż programu wprowadzić miał sześciogodzinny dzień roboczy, a obrona pracy miała być poddana kontroli związkowej. Ubezpieczenia społeczne miały iść w kierunku wszystkich żądań robotniczych.

Nietylko na tych żądaniach opierał się program polskiej republiki rad robotniczych i włościańskich. Uchwalili oni też wówczas konfiskatę i upaństwowienie wszelkich banków, przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, wielkich gospodarstw rolnych oraz zniesienie wszelkich pożyczek państwowych. Kontrolę nad upaństwowionymi przedsiębiorstwami sprawować miały komitety fabryczne z radami delegatów robotniczych.

Działalność komunistów w czasie ofenzywy bolszewickiej.

Uplęnęło zaledwie kilka miesięcy od pierwszej konferencji komunistycznej, gdy nawała bolszewicka załapała Polskę. W czasie walk z bolszewikami **agitacja komunistyczna szerzona była w głównej mierze wśród wojska**, gdyż sowietom chodziło w pierwszym rzędzie o **zdobycie naszego żołnierza**. W tym też celu masy odezw rozrzucał komuniści na Litwie i Białorusi, ale zdrowy na duchu żołnierz polski nie zatrącił się tą bibułą.

A sowiety wciąż łudziły się nadzieją stworzenia z Polski jednej z republik sowieckich. W tej nadziei Moskwa ustano-

Oryginalne pudełko
ERDALU z czerwoną żabą
BEZPŁATNIE!

W celu ogólnego zapoznania Szanownych Konsumentów z zaletami naszej pasty do obnawia ERDAL **uwiecznionej Złotym Medalem w Paryżu**, ogłaszamy co następuje:

Za przedłożeniem umieszczonego poniżej kuponu otrzyma każdy u swego kupca

1 ORYGINALNE PUDEŁKO PASTY ERDAL Z CZERWONĄ ŻABĄ BEZPŁATNIE

ERDAL z czerwoną żabą pielęgnuje obuwie, czyni skórę miękką i podatną, nadaje bajeczny połysk, odporny nawet na deszcz i wodę, jak przytem nader oszczędny w użyciu, bo warstewka cienutka jak podnuch wystarczy zupełnie.

PRZETWÓRNIA WOSKU w POLSCE
SPÓŁKA AKCYJNA w ZAWIERCIE

P. S. Jeśliby wobec bardzo ożywionego popytu zabrakło przejściowo u najbliższ. kupca ERDALU, prosimy kupon nadesł. jako „druk” pod adresem: Przetwórnia Wosku w Polsce Sp. A.c. Oddział sprzedaży w Warszawie, ul. Wilecza 9 a.

KUPON Nr. 107

ważny na 10 dni od ukazania się niniejszego ogłoszenia a upoważniający do bezpłatnego pobrania jednego pudełka pasty do obnawia ERDAL z czerwoną żabą, wielkość 2.

Nazwisko .....

Adres .....

Nieznani bohaterzy wojny światowej.

Historja legjonu żydowskiego. — Walczył on w Palestynie. — Jego twórca Żabotyński mieni się jerozolimskim Mussolinim. — Legenda o generale Rotszyldzie i jego 40-tysięcznej armii. — Najchętniej słuchali komendy: padnij! — Jak legion żydowski „sforsował“ przejście przez Jordan. — Niechcieli krwi przelewu, ale zato przelewają atrament.

Zaraz po zakończeniu wojny światowej zaczęła powstawać legenda o walecznym legjonie żydowskim. W wyobraźni wielu żydów skromne formacje wojskowe urastały do rozmiarów wielkiej armii, bez której koalicja byłaby może zwyciężyła, ale gen. Allenby nie zdobył Palestyny. Zarazem legiony żydowskie miały być dowodem ofiarności i bohaterstwa narodu żydowskiego. Legendzie tej przeczą wspomnienia Wł. Żabotyńskiego ogłoszone w ostatnim czasie. W świecie pamiętników „żydowskiego Mussoliniego“, jak ktoś nazywał twórcę legjonu żydowskiego, wysiłek militarny żydów w wojnie światowej okazuje się wprost znikomo małym. Ich kampanja wojenna wygląda nawet trochę zabawnie.

Idea utworzenia legjonu żydowskiego zrodziła się w umyśle Żabotyńskiego już z początkiem 1915 roku. W barakach pod Aleksandrią w Egipcie, gdzie zgromadziło się mnóstwo uchodźców żydowskich, podpisało przeszło stu żydów uchwałę, by stworzyć legion żydowski i zaproponować Anglii, by go użyła do służby w Eree Israel. Z tym dokumentem udał się Żabotyński do Europy, by tam pozyskać dla swego planu organizację żydowskie. Tu jednak spotkał go zawód. Na posiedzeniu wielkiego komitetu syjonistycznego w Kopenhadze przekonywano Żabotyńskiego, że Niemcy niechybnie zwyciężą i postanowiono, że wszyscy syjonistę muszą wszędzie zwalczać propagandę legjonów. Najwytrwalej czynili to asymilatorzy w Anglii. Jeszcze w roku 1917 używali oni swych wpływów w londyńskim ministerstwie wojny, by niedopuszcząć do stworzenia specjalnego „Jewish Regiment“ z syjonistyczną odznaką. Z wielkim trudem udało się Żabotyńskiemu uzyskać u rządu angielskiego obietnicę, że legion żydowski będzie sformowany — co prawda pod nazwą pułku strzelców królewskich — i będzie wysłany do Palestyny.

Propaganda wśród żydów za wstępowaniem do tego oddziału szła niesłychanie opornie. Mimo tysięcy listów rozesłanych do żydów w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Argentynie itp., legion składał się z trzech bataljonów. Nie brakowało w nim chrześcijan. Dowódcą był pułk. Paterson, protestant, a w bataljonie w którym służył Żabotyński było nawet kilku chrześcijan Litwinów. Część oficerów i żołnierzy przeniesiono do legjonu z innych pułków. Ministerstwo wojny pozwoliło bowiem żydom z innych pułków, a nawet znajdujących się na froncie, żądać przeniesienia do legjonu żydowskiego.

W lutym roku 1918 pierwszy bataljon przemaszerował przez londyńskie City i Whitechapel, a potem wyjechał do Egiptu. Znaczna część Palestyny z Jerozolimą i Tel-Awiw, wówczas trzytyśięcym miastem, była już wtedy w rękach Anglików. Żabotyński wyjechał do Palestyny, by wśród tamtejszych ochotników werbować ochotników do legjonu. Jednakże generał Allenby, wódz armii angielskiej w Palestynie, oraz szef sztabu gen. Bols odnosił się do legjonu chłodno. Natomiast żydzi palestyńscy okazywali wielki zapal. Żabotyński wspomina, jak jakiś chłopiec żydowski opowiadał mu wielką nowinę, że na okrętach angielskich przyjeżdża 40-tysięczna armia żydowska pod wodzą gen. Rotschilda. „Było mi żal chłopca, pisze Żabotyński, i nie chciałem przyznać, że tymczasem stanowimy tylko jeden bataljon“.

Bataljon ten ruszył wreszcie w czerwcu 1918 roku — a więc już pod koniec wojny — na front w górach Efraim, na drodze z Jerozolimy do Sichem. Pierwszy ten okres wojny bataljonu żydow-

skiego był „stosunkowo cichy“. Niebezpiecznym było, zdaniem Żabotyńskiego, tylko chodzenie na nocne patroly i pobyt we wsi Abuein, ostrzeliwanej niekiedy przez Turków. Czasem padał jakiś strzał turecki; wówczas komendant patrolu komenderował „padnij“ i potomkowie Machabeuszów kładli się czemprędzej na ziemię, a przeczekawszy niebezpieczną chwilę wracali do obozu. Bardziej niebezpieczną była dla wojowników żydowskich malarja. Ona to sprawiła, że z 900 żołnierzy bataljonu wkrótce tylko 550 było zdolnych do walki. Zabitych, rannych i wziętych do niewoli było w całej wojnie około dwudziestu.

Po miesiącu tych strasznych walk koło Sichem odesłano bataljon żydowski na dwa tygodnie odpoczynku a potem we wrześniu 1918 r. wysłano w dolinę Jordanu. Żabotyński powołuje się na jakichś angielskich oficerów, którzy twierdzili, że już sam fakt 2-miesięcznego pobytu w tych niezdrowych okolicach stanowi pierwszorzędną czynność wojskową.

19 września rozpoczęli Anglicy ofensywę. Zaraz w pierwszych dwóch dniach rozbili centrum i prawe skrzydło armii tureckiej. Potem przyszła kolej na żydów, którzy zajmowali odcinki naprzeciw lewego skrzydła tureckiego. Zaczęła się ofensywa bataljonu żydowskiego. Najpierw patroli usiłowały upewnić się, czy przypadkiem Turcy nie opuścili już swych fortów. Okazało się, że siedzą jeszcze w dwóch. Wobec tego wojownicy żydowscy usiłowali 22 września obsadzić zajęty przez Turków kotłinę. Ale próba ta, jak lakonicznie stwierdza Żabotyński, nie udała się.

Następnego dnia kompanja Żabotyńskiego otrzymała rozkaz, aby ze względu na ofiary, posunęła się naprzód i zabezpieczyła przejście przez Jordan. Przygotowania żydów były bardzo energiczne i Turcy byłiby z pewnością ciężką klęskę ponieśli, gdyby nie to, że ich już tam zupełnie nie było. Wojownicy żydowscy podeszli ostrożnie do brzegu Jordanu, przekonali się, że nieprzyjaciela niema, spojrzeli na drugi brzeg, i stwierdzili, że i tam nikogo niema. — Gdzieś tam z oddali padły strzały tureckie, na które nawet nie trzeba było odpowiadać. Radosną wiadomością o wolnym przejściu zanieśiono do sztabu, poczem kawalerja angielska przepłynęła się przez rzekę. Cała ta niezwykła bitwa została w sprawozdaniu gen. Allenby'ego w ten sposób przedstawiona: „W nocy z 23 na 24

września żydowskie oddziały zdobyły przejście przez Jordan przy Em-Esz-Szert“.

Żabotyński robi tu uwagę nieźle charakteryzującą megalomanję żydowską: „Przejście, klucz do Transjordanji myśmy im dali, jest to dziwną ilustracją do faktu, że dziś Transjordanja wykluczona jest z obszaru żydowskiej siedziby narodowej.“

Za kawalerją angielską ruszyli, oczywiście po pewnym czasie, synowie Izraela. Pochód przez pustynne okolice był bardzo uciążliwy, ale nie trwał długo. Wkrótce kazano oddziałowi zawrócić i zająć się tłumem jeńców, których wzięli do niewoli Anglicy. Nie należy jednak sądzić, że legioniści żydowscy nie wzięli nigdy żadnego Turka do niewoli. Przeciwnie, Żabotyński twierdzi, że żaden bataljon nie miał tytułu jeńców, co ich miał bataljon żydowski. Było tam bowiem dużo żydów umięjętych po arabsku, lub turecku. Oni to natknawszy się na patroli nieprzyjacielskie, wołali: „Chodźcie do nas — my damy wam jeść“. To skutkowało. Patroli żydowskie przyprowadzały często wygłodniałych Turków. Wogóle żołnierze żydowscy okazywali w tej wojnie wielką pomysłowość i przeczorność.

Po ofensywie nad Jordanem niedługo już mogli legioniści gromić wrogów. Pobita Turcja kapitulowała, potem w jej ślady poszła Austria, wreszcie z początkiem listopada poddały się Niemcy. Zawarto zawieszenie broni. Żołnierze żydowscy odetchnęli i odłożyli broń. Zato legion publicystów i dziennikarzy żydowskich chwycił za pióra, by żądać dla Izraela tej tak walecznie przez wojowników żydowskich zdobywanej Palestyny.

Płótki o przesileniu nie mają racji

jak długo Dziadek ma klucz do gabinetu.

Jak Cziczeryn zmusił kota do jedzenia musztardy.

Pyszna anegdota polityczna.

Gdy Cziczeryn niedawno temu bawił w Europie, przysiadł do niego w wagonie restauracyjnym dwóch dyplomatów, którzy w trakcie rozmowy z nim wyrażali swoje zdumienie, że spokojny i rozumny lud rosyjski pozwolił sobie, narzucić ustrój bolszewicki, który jest przecież równoznaczny z zagładą wszelkiej kultury i wolności politycznej.

Cziczeryn słuchał ich z drwiącym uśmiechem, trzymając na kolanach swego ulubionego kota angielskiego, z którym się nigdy nie rozstawał.

— Dziwicie się panowie — rzekł do swych sąsiadów — rzeczy bardzo prostej i naturalnej. Z ludem wszystko można zrobić, do wszystkiego można go nakłonić, tylko trzeba się umieć do tego zabrać. Niema medycyny politycznej, którejby lud nie przeknął, jeśli mu się ją w odpowiedni sposób zaaplikuje. Wykażę to panom zresztą na przykładzie. Spróbujcie wy nakłonić czy zmusić mojego kota, aby jadł tę ostrą musztardę.

Nie dokonacie tej sztuki, bo nie umiecie tej musztardy kotu odpowiednio podać.

Obaj dyplomaci zabrali się natychmiast do dzieła, podsuwając kotu bułkę, chleb a potem mięso posmarowane musztardą. Kot, czując ostry gryzący zapach musztardy, pryskał, szczyrzył zęby, a jednego z dyplomatów nawet podrapał.

Gdy ci zrezygnowali z dalszych prób, Cziczeryn rzekł:

— Otóż ja panom pokażę, jak się to robi.

Po tych słowach podniósł swemu ulubieńcowi ogon do góry i posmarował mu musztardą tę drobną część ciała, która według Zagłoby jest zakończeniem jelit.

Kot skoczył, miauknął przeraźliwie i zaczął natychmiast wyliźwiać sobie musztardę z krytycznego miejsca.

— Widzicie panowie — rzekł Cziczeryn — jak tego kota, tak i lud, do każdej strawy można nakłonić, tylko trzeba mu ją odpowiednio podać...

Trudny wybór

ma każda gospodyni przy zakupie różnych artykułów.

Tylko przy mydle decyzja jest łatwa.

Bo choć wiele jest jego gatunków, to jednak przezorna gospodyni zawsze żąda

mydła JELEŃ-SCHICHT.

Mydło JELEŃ-SCHICHT dzięki swej niezrównanej dobroci zdobyło zaufanie najszerzych warstw społeczeństwa.

Żądajcie tylko mydła JELEŃ-SCHICHT i zwracajcie uwagę na znak ochronny:

„Skaczący jelen“.

Niewidomy, który już sto lat żebrze po ulicach Londynu.

Londyn, w kwietniu.

W Londynie bardzo popularną osobą jest stary, 120-letni ślepy żebrak, zwany krótko Jup. Jup stale przesiaduje w tem samym miejscu i mimo podeszłego wieku cieszy się doskonałym zdrowiem.

Niedawno pewien reporter angielski wdał się w rozmowę z Jupem, który z przyjemnością udzielił mu obszernego wywiadu, zawierającego wiele ciekawych i charakterystycznych szczegółów, — zaczerpniętych z życia Jupa.

Żebrak oświadczył: Liczy lat 120. Urodził się w Londynie. Nazywa się naprawdę Charles Smith. Rodzice jego byli ludźmi porządnymi i zamożnymi. Jupa oddano do krawca. Ale około dwudziestego roku życia stracił Jup wzrok. A gdy niebawem odumarli go rodzice, żył jakiś czas z pozostawionego przez nich funduszu.

Po kilku latach pieniądze się wyczerpały. Wówczas Jup musiał rozpocząć zawód — żebraka. Odtąd płynęło mu życie spokojnie i jednostajnie. Ludzie okazywali mu wiele życzliwości tak, że zawsze miał podostatkiem jada i napoju, a nawet uciulał sobie trochę grosiwa. Najwierniejszym i najlepszym jego przyjacielem jest pewien rzemieślnik, którego zna od szeregu lat, a który młodszy jest od niego o czterdzieści pięć lat. Rzemieślnik odstąpił mu małą izdebkę w swoim domku, znajdującym się na peryferjach miasta. Długą drogę odbywa codziennie: Jup pieszo i samotnie. Posiada niezawodny instynkt, który nie pozwala mu błędzić.

— O czym myślicie całymi dniami? — zapytał dziennikarz starca.

— Zawsze sobie coś znajdę do myślenia. Najchętniej marzę o dalekich podróżach, a i o tem, co bym zrobił, gdybym odzyskał wzrok. Poza tem wcale się nie czuję nieszczęśliwy. Przedewszystkiem nigdy w życiu nie chorowałem, choć przesiaduję na ulicy całymi dniami, bez względu na pogodę. Mam już sto dwadzieścia lat, a zdaje mi się, że posiadam zaledwie połowę. Bóg mi pomaga i mam nadzieję, że dożyję lat sto pięćdziesięciu!

Maszyny do pisania

używane w dobrym stanie poleca (7574)

Stanisław Skóra i S-ka

Bydgoszcz, Hotel „Pod Orłem“. Tel. 1175

KRONIKA

Bydgoszcz, sobota 23. kwietnia 1927 r.

KALENDARZYK.

Dzisiaj w sobotę Wojciecha.
Jutro w niedzielę Fidelisa.
W poniedziałek Marka Ew.
Wschód słońca o godzinie 4. 49.
Zachód słońca o godzinie 7. 9.

DYZUR NOCNY W APTEKACH.

Od wtorku 19. bm. do poniedziałku 25. bm. rana dyżurują następujące apteki:

1. Apteka p. Kuźaja, ul. Długa.
2. Apteka „Pod Łabędziem” ul. Gdańska.
3. Apteka „Pod Aniołem”, ul. Gdańska.

Wypożyczalnia książek Lektora, ulica Gdańska 141, otwarta codziennie od godz. 8 rano do 6 wieczór. Telefon 1739.

TEATR MIEJSKI.

Dzisiaj po cenach niższych przedsięwzięcie „Domek trzech dziewcząt” osnuty na kanwie życia genialnego kompozytora Fr. Schuberta, któremu towarzyszy stałe powodzenie. Obsada premierowa. Skład orkiestry pod batutą kpm. Masełkowskiego znacznie zwiększony.

Jutro w niedzielę również po cenach o 30% niższych dla publiczności zamiejscowej „Domek trzech dziewcząt”. Wieczór doskonała komedia Verneuil'a „Orzeł czy reszka?” Świetnie zgrany zespół w osobach pp.: Sarnieckiej, Dębowa, Dominiaka, Lenka, Stępowskiego i Wrońskiego prześciga się w werwie, humorze i wesołości.

We wtorek wchodzi na repertuar głośna operetka Lehara „Skowronek” w oryginalnej koncepcji reżyserskiej M. Zonera. Próby odbywają się już od dłuższego czasu. Część muzyczna spoczywa w rękach kplm. Masełkowskiego. Efektowny balet i ewolucje układu J. Fabiana.

TEATR POPULARNY.

W ogrodzie Patzera ruch niezwykle odnawiający i odmalowują letnią salę teatralną. Główny remont jest jednak tylko drobną zmianą w „Popularnym”. B. kierownik i komik „Nowości” w Warszawie, obecnie dyrektor „Popularniaka” — p. T. Wołowski, zapowiada cały szereg atrakcyjnych na letnią kampanję. Repertuar obejmować będzie komedje, wodewile, operetki, — ba! nawet rewje, obok sztuk t. zw. szerokiego repertuaru, dostępnego dla wszystkich, a wykonanego — jak zapewnia p. Wołowski — wzorowo, choć bezpretensjonalnie. Uwzględniać się będzie przedewszystkiem autorów swoich, a z obcych tylko te, które mają wysoką wartość artystyczną.

Jutro popis „HALKI”. Miłośnikom pieśni polskiej przypominamy, że jutro wieczorem o godzinie 8 w Kasynie Cywilnym ma „Halka” bydgoska swój pierwszy w tym roku występ publiczny.

TEATR MIEJSKI.

Gościnne występy p. Jadwigi Smosarskiej.
„Orzeł czy reszka?”
Komedia w 4 aktach L. Verneuil'a.

Głośnie dziś imię p. Smosarskiej, wybitnej artystki filmowej, oraz huczna, prawie amerykańska reklama zrobiły swoje i oto przez dwa wieczory teatr nasz, nabity ponad brzegi ludziskami, brzęczał jak pszczylny ul. W kuluarach panował ruch i ścisłe iście odpustowy, na widowni zaś nieosił się cicha fala dyskretny szepet zrozumiątego, prawie gorączkowego u wszystkich zaciękania.

Przecież nie kto inny, tylko sama p. Jadwiga Smosarska, w świecie artystycznym już dzisiaj jedna z prawdziwych, uznanych gwiazd filmowych, zapowiedziała gościnny swój występ w słynnej komedji wielkiego bawiciela dzisiejszej Francji, L. Verneuil'a, przecież nie kto inny, tylko sama odtworczyni Iwonki miała nam się dać poznać już nie z ekranu, ale ze sceny w kapitalnej roli Maicy w sztuce Verneuil'a p. t. „Orzeł czy reszka?”.

Zleciał się więc do teatru na przewidywaną zgórę ucztę artystyczną cały nasz teatralny świat bydgoski i w nastroju wyjątkowo podnieconym witał radośnie w swym duchu gościnny występ znanej już wszystkim z ekranu, cenionej artystki.

Fakt służenia dotychczas przez p. Jadwigę Smosarską sztuce teatralnej prawie wyłącznie na ekranie zmusza przed dalszą a-

MUZEUM MIEJSKIE.

Wystawa pejzaży włoskich J. Rupniewskiego cieszy się ogromnym powodzeniem, gdyż zwiedziło ją już wielu miłośników sztuki. Kto więc dotychczas nie zdążył jeszcze zobaczyć tak niezwykle ciekawych obrazów, niech spieszy do Muzeum, gdyż w niedługim czasie cała wystawa zostanie przewieziona do Poznania, i Warszawy. Wiele obrazów zostało nabytych, co świadczy o stałym wzrastającym zaopatrywaniu się w prawdziwe dzieła sztuki obywateli naszego miasta.

Oficerowie garnizonu bydgoskiego, którzy otrzymali awans. W Dzienniku Personalnym Min. Spr. Wojsk. znajdujemy listę awansowanych oficerów. M. in. z garnizonu bydgoskiego otrzymali awans: por. lek. wet. Baćczuk — kapitanem, por. Bartoszewicz (62 pp.) — kapitanem, mjr. Dębiński (11 dak.) — podpułkownikiem, por. Daszkiewicz (korp. żandarmerji) — kapitanem, rotm. Kosiński (16 p. ul.) — majorem, kap. Kaźmierczak (15 pap.) — majorem, por. Konarski (62 pp.) — kapitanem, maj. Materewicz (62 pp.) — podpułkownikiem, por. Pniński (16 p. ul.) — rotmistrzem, kap. Rodziewicz (61 pp.) — majorem, kpt. Zgliński (62 pp.) — majorem.

Nabożeństwo wojskowe dla ewangelików odbędzie się dziś o godz. 12 w poł. w kościele starołuterskim przy ul. Poznańskiej nr. 13. Odprawi je kapelan wojsk polskich ks. prob. J. Mamica z Poznania.

Prawosławne nabożeństwo. W poniedziałek 25. bm. o godz. 9.30 rano w drugi dzień świąt wielkiej nocy po st. st., w cerkwi-baraku wojskowym za Szkołą Oficerską przy ul. Gdańskiej odbędzie się nabożeństwo — msza św.

Pośrednictwo pracy u cukierników. Związek zawodowy Cukierników, czekoladziarzy, karmelkarzy, zawiadania właścicieli cukierni, fabryk cukierków i czekolady, iż posiada w swych szeregach członkowskich wszelkie siły fachowe we wszystkich działach; zapotrzebowanie sił fachowych prosimy zgłaszać do sekr. Fr. Szalańskiego ul. Gimnazjalna 2.

Prof. Alf. Romeo, znakomity ongiś barytonista oper włoskich, uczeń Battistiniego, obecnie przebywający w Medjolanie jako maestro nauczania włoskiego bel canta, jak się dowiadujemy, osiada w Bydgoszczy i z nowym sezonem otwiera szkołę śpiewu solowego.

Strzelanie bojowe z karabinów. 61 pp. wkp. przeprowadza w dniach 25. i 27. bm. ostre strzelanie bojowe na strzelniczy szkolnej na placu ćwiczeń Jachicie. Drogi w tym kierunku będą strzeżone przez posterunki wojskowe.

Kursy języka Esperanto. Tutejsze Towarzystwo Esperanto urządza 3-miesięczny kurs języka pom. Esperanto. Opłata za cały kurs łącznie z podręcznikiem wynosi 6 zł. Pierwsza lekcja (wstępna) odbędzie się w poniedziałek dnia 25. bm. o godz. 7 1/2 wiecz. w salce klubowej Resursy Kępieckiej przy ul. Jagiellońskiej 25, tamże przyjmują się dalsze zgłoszenia na kurs.

Zwracamy uwagę na obwieszczenie dot. zwalczania korników leśnych, które ukazuje się w najbliższym numerze „Orodownika Urzędowego miasta Bydgoszczy”.

nalizę cech jej talentu i wyrazu jej gry aktorskiej do pewnych niezbędnych, wstępnych dygresyj i uwag.

Nikt nie zaprzeczy, że, cokolwiekbyśmy powiedzieli o wspólnym celu teatru i kina, to jednak rodzaj oddziaływania na widza i treść wywołanych wrażeń przez te dwa tak ściśle pokrewne sobie działy sztuki teatralnej są nieco odrębne.

Wspólnym celem teatru i kina jest dać widzowi maximum złudy prawdziwego życia. Teatr osiąga cel ten głównie zapomocą akcji i dykcji, kino zapomocą obrazu. Pozbawiony rozmaicie modulowanej, logicznie wyakcentowanej dykcji, jest film w istocie swojej zbiorem akcją sceniczną ożywionych obrazów.

Ta wybitna różnica środków artystycznych, jakimi się posługują te dwa tak bardzo sobie pokrewne działy sztuki teatralnej, wpływa na uderzającą różnicę talentu i gry aktorów sceniczych a filmowych.

Ze swoją bogato modulowaną dykcją konwersacyjna jest scena właściwie więcej teatrem ducha, gdy kino pozostanie z pewnością na zawsze przedewszystkiem teatrem oka.

Umiejętnie stosowana dykcja może nam dać złudę nawet mocno spotegowanej rzeczywistości, podczas gdy kino jest w stanie dać nam tylko jej bardzo nieraz efektowna, ale przelotną parodię.

Tak wygląda w zgeszczonym skrócie istota kina i teatru, z których każdy według swoich potrzeb urabia i wyrabia aktorskie talenty. — A to znowu różni się między sobą całą różnicą kina i teatru.

Komers Związku Podoficerów Rezerwy. Gniazdom sokolim, które zaproszenia na komers odebrały, przypomina Przewodnictwo Okręgu V. by wysłały możliwie umundurowanych delegatów na tę uroczystość, która jak wiadomo odbywa się dziś w sobotę dnia 23. kwietnia w Strzelnicy.

Spokój w Bydgoszczy. Nasze władze bezpieczeństwa a zwłaszcza urząd śledczy, dobrawszy się odpowiednio do skóry różnym złodziejom i amatorom cudzego mienia, doprowadził już do tego, że od kilku dni, nie notowano w Bydgoszczy żadnej kradzieży. Jest to wynik unieszkodliwienia sprawców, a co najważniejsze, zwiększona czujnością naszych władz. Dniem i nocą urzędników policji śledczej, policjantów umundurowanych można spotkać wszędzie, pilnujących mienia obywateli.

Zabawę wiosenną urządza w niedzielę, 24. bm. w sali Rzeźni Miejskiej Towarzystwo Młodych Polek „Przedświt”, na którą zaprasza uprzejmie sympatyków i gości. Czysty zysk zostanie przeznaczony na budowę domu katolickiego przy Parza. Taką zabawę społeczeństwo powinno poprzeć jaknajwydatniej.

Pan redaktor widać już najnowszy nowiny? Pożyczki jest załatwione i pan Czechowicz ma już pieniądze u siebie w kase. Pełna walizka z same tysiąc dolary. Tak sze z/n podzwignął, że aż sobi oberwał i dostał heksenszus. Akurat na wielki soboty zameldował się w Kasy Chorych i dostał kartki do lekarza.

Skąd ja to wim? Od jednego dyrektora banku, co ma zawsze bardzo dobry informacyi. Z początki ja sze dziwił, czemu pan Bartel nie robi z tym dla rządu wielki reklamy. Ale ja potem wykorzystałem powodu do taki dyskrecyi. Bo niechby naprzykład pan redaktor zrobił dobrego geszefu, to także bedzi sze z nim chował do mysy dzury. Inaczy przyjdą zaraz po zapomogi albo po pożyczki różny znajomy, krewny, kochanki... co, pan redaktor nima żadny kochanki? Może być?

Pani Jadwiga Smosarska pokazała nam na tych występach swoich gościnnych główne cechy swojego wybitnie „filmowego” talentu.

Niezmiernie efektowna w pozie i geście, pełna scenicznego wyrazu w swoich zwinych, żywych, dziewczęcych ruchach mniej bogata, rozporządza artystką dykcją, która jest fundamentem nie kinowego, lecz teatralnego aktora.

Urokiem naderwyczałnej żywości swego temperamentu wyrównywa p. Smosarska doskonale te dla wyrobionego teatromana widoczne konwersacyjne różnice i osiąga w ten sposób także w teatrze wysokim poziomem gry swojej w pełni zasłużone powodzenie.

W sztuce Verneuil'a p. t. „Orzeł czy reszka?” najlepsze momenty miała p. Jadwiga Smosarska w akcie trzecim i czwartym.

Grała w tych dwóch aktach z nadzwyczajną swobodą, pewnością siebie i aktorską brawurą.

Psychologia Maicy Bratiano, tej niaturalnie naiwnej studentki, jest w tej sztuce z łaski autora mocno miejscami wątpliwa i pomylna, nie można więc już kłaść na karb gry p. J. Smosarskiej pewnych w tej czy w owej scenie budzących się u widza, krytycznych zastrzeżeń.

O ile pp. Lenk w roli pana Courteil, Dębowicz w roli Delabudelierea, Zastrzeżyński w roli księcia Filipa-Erzerum słabo tyne razem się spisali, o tyle pp. Wroński, Dominiak i Stępowski mieli na tym wieczorze wiele pięknych, bardzo szczęśliwych momentów.

Zapewne Chadecy żąda od pana redaktora bardzo solidnego temperamentu. Ale jaby sze nie pisał na takiego eulteryjnego program. To nie jest żadne demokracje... Nawracając do naszy pożyczki — widzi pan redaktor, pan Bartel tyż sze bał runu na kasy skarbowy. Pierwsze przyszliby urzędniki, jakby ta pożyczka była specjalnie dla takie gładomory! Im powinno wystarczyć ta szwiadomość, że Ojczyzny ma teraz pełne kasy, że już w budżetu ani w bilansu handlowego nie bedzi więcej deficytu. To im powinno wystarczyć po myszli ty zasady, że jak Ojczyzny jest syty, to i jej dzieciom musi być tyż dobrze. Jak urzędnik nie dojadł i on czuje sze kiepski, to niech on idze do kasy chorych, a nie do pana Bartel albo do pana Czechowicz.

A wi pan, toby jeszcze miał preten, syi do ty pożyczki? Cały sejmowy korporacje. Dlaczego?... pan nie rozum, dlaczego? Była pożyczki Dillorowski, Sejm dostał rebuchem. Były pożyczki zapatczany, a Sejm dostał swoje hałtepsk. Przy pożyczki tytu niowy Sejm tyż swoje zarobił... A teraz na takiego wielkiego geszefu Sejm ma patrzeć z próżnym kieszeniem?

PROGRAM W KINACH.

Milostki carskiego huzara. Dramat z noweli Pruski p. t. „Stacyjny smocznik”. Między treścią noweli Puszkina i filmu wczoraj wyświetlonego poraz pierwszy w kinie „Kriстал” znajdujemy poważną różnicę, lecz mistrzowska gra i naturalny typ Rosjanina, która kreuje doskonały tragik rosyjski Moskwin oraz miła postać artystki Malinowskiej w roli Duuki stanowią prawdziwą okrasę obrazu wcale pomysłowego, rozgrywającego się za czasów Aleksandra I. Wystawa, typy rosyjskie ujęte naturalnie. Krajobrazy ładne, przeważnie zimowe. Muzyka stosowna. Nadprogram ciekawy.

Kino „Nowości”, dziś, w sobotę poraz ostatni wyświetla piękna sztuka filmowa „Zioty motylek” z udziałem Lili Damita w roli głównej. Jutro, w niedzielę, wchodzi na ekran premiera najpogodniejszej szampańskiej farsy p. t. „Niętrudno zostać ojcem...” pełnej niewyczerpanego humoru i dowcipu. W filmie tym wszystkie role obsadzone są przez znane gwiazdy filmowe. Przepysany obraz został przez wytwórnice „Ufa” wykonany i wyposażony we wszystkie co tylko najnowsza technika filmowa do dyspozycji posiada.

„W paszczy krokodyla”, film od wczoraj wyświetlany w kinie „Marszałka” podoba się ogólnie, gdyż gra postawiona jest wysoko, treść zaś pełna niesamowitych sensacyj. Filmy sensacyjne zawsze nęca reżyserów wybitnych, gdyż dają im możność operowania śmiałości efektami i robienia eksperymentów bez uszczerbku dla kasy, albowiem dobry film sensacyjny ma dar tworzenia frekwencji.

Kino „Corso” wyświetla w dalszym ciągu arcywesołą komedję p. t. „Tam, gdzie pieprz rośnie” razem 15 aktów. W roli głównej występuje świetny komik Harold Lloyd i jego partnerka Bebe Daniels

W całym tego słowa znaczeniu doskonałą była gra p. Romana Wrońskiego w roli hrabiego de Varigny. Świetna dykcja szła w parze z wyborną charakteryzacją, budząc w publiczności powszechne dla artysty uznanie.

Pan Dominiak bawił znakomicie urozmaiconą mimiką i dykcją w roli zaufanego kamerdynera Dominika.

Pan Lech Stępowski z wielką prawdą i szczerością odegrał w roli Jana scenę niedoszedłego rzucania na łaskę losu szczęścia własnego i swojej ukochanej.

Pan Baczyński był za mało naturalny w roli służącego Juljana.

W analizie sztuki tym razem się nie zapuszczam, bo niewieleby się znalazło psychologicznego sensu w tej miejscami mocno przepieprzonej grotesce. Pod adresem dykcji miałbym jednak pod koniec jedno skromne pytanie: czy mianowicie nie za często honorujemy w ostatnich czasach w teatrze naszym tych arcyłustych w dowcipie Verneuilów i Gavaultów?...

Pani Smosarska była wraz z zespołem naszym po każdym akcie przedmiotem gorącej owacji. W uznaniu pięknej gry artystki obstawiono ją wielkimi koszami żywych kwiatów.

Na szczególną wzmiankę zasługują dobra reżyserja p. Wrońskiego i bardzo stosowne dekoracje pendzla p. Węgrzyzna.

J. Kaźmierczak.

Jubilerzy bydgoscy, bacność!

Do Bydgoszczy wybiera się Rosenberg, międzynarodowy złodziej klejnotów.

Bydgoszcz, 22 kwietnia.

Donoszą nam z Warszawy, że wyjechał stamtąd w kierunku Torunia i Bydgoszczy jeden z najsprytniejszych mistrzów okradania jubilerów, niejaki Rosenberg, ze swoim wspólnikiem, nieznanego na razie nazwiska.

Rosenberg jest to młody jeszcze, bardzo elegancko występujący mężczyzna. Zjawiwszy się w sklepie jubilerskim, żąda przedłożenia sobie kolekcji pierścionków brylantowych. Równocześnie mając przygotowaną w ręku gałkę miękkiego wosku, przylepia ją niespostrzeżenie pod ładę jubilerską. Następnie ogląda pierścionki i w sposobnej chwili najkosztowniejszy z nich wciska we wosk pod ładę nalepioną.

Jeżeli jubiler nawet spostrzeże brak pierścionka, to Rosenberg czuje się w razie awantury pewny siebie, bo na wypadek rewizji osobistej policja nic przy nim nie znajdzie. Ale zwykle Ro-

senberg wychodzi nienagabywany przez właściciela magazynu. W parę godzin później dopiero przychodzi jego wspólnik, targuje albo nawet i kupuje jakąś drobnostkę i odlepia przytem niespostrzeżenie z pod lady wosk z pierścionkiem.

Tego wspólnika wogóle trudno już o jakąś nieczystą manipulację posądzać, ponieważ nie nie każe sobie przedkładać i unika tem samem sposobności do kradzieży. Wychodzi on z magazynu, nie ściągając na siebie najmniejszego podejrzenia.

Ta spółka złodziejska ograbiła już w ten sposób szereg jubilerów we Warszawie, Lwowie, Krakowie, Wilnie i Gdańsku.

Policja warszawska ma dane, że Rosenberg skierował się obecnie do Torunia i Bydgoszczy. A więc bacność przed eleganckimi złodziejami.

Trafne rozwiązania nadesłali z Bydgoszczy: A. Świgiłówna, K. Szumiński, W. Sarnowski, W. Rydlewski, E. Rudkowski, A. Nuzzkowski, J. Kwiatkowski, A. Rudkowska, F. Nuzzkowski, Cz. Ziętak, W. Zjawieńska, M. Jakubowska, S. Tomaszewski, S. Świetlik, F. Gruse, A. Gruse, M. Woźniakówna, W. Bukoltówna, M. Malinowska, J. Jakubowski, K. Zakrzewski, K. Marcinkowska, B. Nuzzkowski, J. Najderska, S. Przymęski, L. Gierszewski, E. Klessa, L. Gołabkówna, J. Werno, A. Najderski, E. Ruciński, I. Jaworska, W. Jaworska, H. Gołabkówna, A. Wojnarowski, F. Śpiewakowski, I. Ruciński, T. Świnecki, T. Świnecka, M. Hasówna, J. Śliwa, A. Samół, M. Grzelachowski, A. Lewandowski, J. Belkowski, F. Podolak, L. Przymęski K. Zakrzewska, Cz. Obierski, E. Sulecki.

Z prowincji: Cz. Kurtz — Wągrówiec, R. Kośmider — Wągrówiec, B. Dobrowolski — Sierakowice, H. Osieńska — Gniezno, S. Jędrzejczyk — Wieruszów, F. Obarski — Gniezno, I. Urbaniówna — Piechcin, M. Günter — Klonowo, I. Hoffmannówna — Nakło, B. Mechliński — Pelplin, J. Ogrodowski — Chełmce, M. Dejna — Bzowo, W. Urbanowska — Piechcin, S. Płanziński — Pakość, A. Komorowska — Lubichowo, P. Drybulska — Wągrówiec B. Czarkowski — Piechcin, K. Sędziński — Łagiewniki, L. Woźniak — Nowawies-Wielka, L. Pawłowski — Trzemeszno, G. Gwoździówna — Chełmno, A. Ciżmanowski — Sokółko, J. Hoppe — Janowo, J. Cherek — Łódź, S. Śledzikowski — Luzino, A. Bosowa — Glinowo, P. Richter — Tczew, S. Marciniak — Gniewkowo, I. Skrzypczakówna — Zajczkowo, F. Tomas — Mościska, L. Obst — Trzemeszno, M. Priebówna — Nidom, B. Dutkiewicz — Toruń, J. Zaremba — Toruń.

Nagrody w drodze losowania otrzymali: I-sza: S. Śledzikowski, Luzino, pow. wejherowski, („Kwintyn Durward”, Walter Scott).

II-ga: L. Gierszewski, Bydgoszcz, ul. Siemiradzkiego 10, („Gość życia” — Adolf Dygasiński).

III-cia: R. Kośmider, Wągrówiec, („Szlakiem słonia afrykańskiego” — Antoni Piłiński).

Ze względu na to, że od pewnego czasu liczba rozwiązyjących szarady znacznie się zmniejszyła, nie znając przyczyny, zapytujemy się wszystkich naszych szaradzystów, jakie łamigłówki wzbudzają więcej zainteresowania: zagadki krzyżkowe, wierszowe, czy też rebusy? Odpowiedzi prosimy skierowywać pod adresem naszej redakcji, na kopercie zaś należy umieścić szyfr „szarady”.

Do wszystkich Zarządów gniazd sokolich w Bydgoszczy!

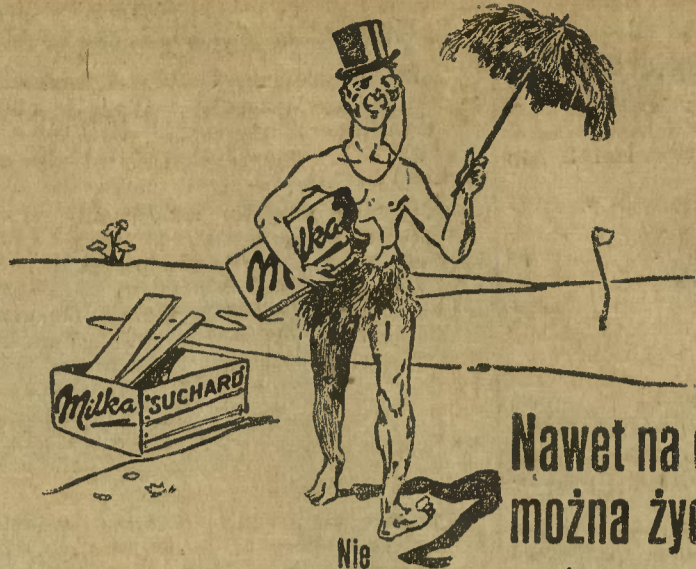
Donosimy na tej drodze, że zawody strzeleckie odbędą się w niedzielę 24 bm. zaraz po pochodzie, tj. o godz. 10 przed południem. Zbórka zawodników w strzelnicy w Jachcicach.

Tego samego dnia (24 bm.) odbędą się w strzelnicy C. S. S. w Toruniu o godz. 8 okręgowe zawody strzeleckie.

Kandydaci, chcąc brać udział w zawodach, powinni się natychmiast zgłosić tj. do 22 bm. do godz. 16 w kancelarii oficera P. W. pułku 64, w celu zapoznania się z instrukcją zawodów.

Druhom zwracamy uwagę na te zawody i prosimy skorzystać z nadarzącej się sposobności.

Przewodnictwo Okręgu V.

Nie droższe od innych a najlepsze w świecie

Nawet na odludnej wyspie można żyć...

...jeśli się ma dostateczny zapas najlepszej czekolady MILKA.

MILKA-SUCHARD zawiera 100% skoncentrowanego pokarmu i może zastąpić wszelkie środki żywności.

Nie kupuj czekolady li tylko dlatego, że Ci smakuje. Kup czekoladę MILKA-SUCHARD a będzie Ci smakowała napewno lepiej od innych czekolad, a przytem MILKA służy najlepiej Twemu zdrowiu. Gdy raz tylko skosztujesz, przekonasz się, iż niema lepszej czekolady, niż MILKA-SUCHARD. KAŻDY KĘS DODAJE SIŁ I ZDROWIA.

BITTRA-SUCHARD
najidealniejsza czekolada dla palaczy

Dar narodowy 3 Maja.

Zbliża się nasze święto narodowe i państwowe Trzeci Maj. Jak w inne lata, tak i w tym roku odbędzie się na całym obszarze Rzeczypospolitej zbiórka na Dar Narodowy 3 Maja pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, na cele oświatowe.

Rozumiemy wszyscy, że zdrowa oświata wychowuje dzielnych obywateli, na których pewnie i bezpiecznie może się oprzeć naród i państwo.

Szczytne i ważne zadanie to spełnia na terenie Pomorza, Śląska i Poznańskiego Tow. Czyteln. Ludowych. Ciągłość i wydajność dalszej pracy oświatowej zależy jednakże od poparcia finansowego społeczeństwa. Dzień 3 Maja daje nam raz do roku sposobność spełnić swój obowiązek daniny na cele oświatowe.

W mieście naszym organizuje kwestę uliczną na Dar Narodowy 3 Maja komitet T. C. L. na miasto Bydgoszcz. Zwracamy uwagę na to, że w dniu 3 maja winny być wszystkie okna tak w gmachach publicznych, jak w mieszkaniach prywatnych udekorowane nalepkami, które są obecnie już do nabycia w kasie kościelnej przy kościele św. Trójcy.

Komitet T. C. L. na miasto Bydgoszcz.

Ks. Skonieczny, rektor i zeszycki, prezes. wiceprezes. Graczykówna, skarbniczka. Kowalski, sekretarz.

Poezja na wymarcu.

Typ kataryniarza, jakiego znają obecne pokolenia, niebawem zniknie. Kręcenie korba ustanie i pracę tę obejmie radio. W stolicach już się pojawiły ruchowe radiofony na wózkach z przenośnymi składanymi antenami, podobnie jak są składane kije trzcinowe przy wędkach. Kataryniarz z takim aparatem niema żadnej pracy. Robią za niego i na niego fale głosowe, które odkrył Marconi.

Z dużej maszyny mały pożytek.

Parę uwag o tzw. Ubezpieczalni Krajowej.

Piszą nam z kół urzędników prywatnych:

Ubezpieczalnia Krajowa, od tego chyba tak nazwana, że sobie i swoim dostąpił byt zabezpiecza, ma między innymi i następujący paragraf:

„Każdy ubezpieczony pracownik winien przez 10 lat opłacać składki, nie mając (w razie utraty zdolności do pracy) żadnego prawa do korzystania z jakiegobądź renty. Dopiero po upływie 10 lat, czyli po wpłaceniu do Ubezpieczalni pewnego kapitału, przysługuje członkowi prawo do renty i to tylko w tym wypadku, o ile stracił już ponad 50% zdolności do pracy lub też ukończył 65 lat.”

Bardzo humanitarne i dla członków korzystne postanowienie — ani słowa! Weźmy jednak teraz tę rzecz cyfrowo:

Ubezpieczalnia od rocznego zarobku 4000 złotych pobiera 34 zł. miesięcznie, co z roczną kapitalizacją 6% daje po 10 latach około 4500 złotych, a jeśli te składki płacił członek przez 40 lat (od 25—65 roku życia) to wpłacił do Ubezpieczalni (licząc procent i kapitalizację) przeszło 30 000 zł. W tym wypadku renta ubezpieczonego wynosi atoli za ledwie 212 zł. 50 gr., żona po jego śmierci otrzymuje dożywocie 85 zł., a sierota 17 złotych, i to tylko do 18 roku życia.

Czyż wobec takiej kalkulacji członek Ubezpieczalni nie wyszedłby lepiej, lokując swoje składki w jakim banku lub zabezpieczając je sobie na stare lata w jakikolwiek inny sposób?

(Uznajemy w zupełności ten wywód, ale autor zapominał w swej kalkulacji o jednej kardynalnej rzeczy: mianowicie nie Ubezpieczalnia jest dla członków, tylko członkowie są na to, aby Ubezpieczalni jak najlepiej się powodziło! — Red.)

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

F. R. S. Zwykłą pożyczkę przerachowuje się na 10%, czyli pierwsza kwota wyniesie 52,60 zł. a druga — 30 zł. Zaległe odsetki według wyznaczonej skali procentowej za ostatnie 4 lata.

W. K. „25 gr.” Czytelnikom miejscowym udzielamy porad tylko ustnie w godzinach od 5—6-tej popoł. w redakcji. Na listowne zapytania nie odpowiadamy.

L. P. Nakło. Sprostowania Pańskiego nie zamieścimy, gdyż nie zaprzecza ono w niczem naszym wywiodom.

571.

(Zagadka krzyżkowa).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60

Poziomo: 1) Miasto w Polsce; 7) przyimek; 8) przysłówek; 9) stół sklepowy; 14) lotnik według mitologii greckiej; 15) skrót tytułu szlacheckiego; 16) miasto w Polsce; 18) rozległa pieczara; 19) wykrzyknik; 20) rzeka w Lotwie; 21) dopływ Wisły; 22) bożek egipski; 23) spółgłoska; 24) rzeczka na Pomorzu; 27) rodzaj poezji; 29) karta do gry; 31) twórcza literatura; 32) imię męskie (słowiańskie); 34) kamień drogienny; 37) miara; 38) służy do pieczętowania; 40) rzeka w Rosji; 42) przynosi nieraz pożytek; 43) wykrzyknik; 45) rzeka we Włoszech; 46) inaczej rownik; 50); nuta; 51) inaczej przypisek (skrót); 53) spółnik; 55) zaimek; 56) wykrzyknik; 57) przyimek; 58) cenny zabytek; 59) bywa dobry lub zły.

Pionowo: 1) Inaczej pracuje; 2) przyimek łaciński; 3) zaimek; 4) imię i nazwisko wielkiego uczonego polskiego; 5) kraj w Europie; 6) przyrząd automatyczny; 9) inaczej tylko; 10) połączenie tonów; 11) dawna broń (toporek); 12) wielki okręt; 13) skrót za zwrotem; mieszkanie Noego; 17) inaczej z powrotem; 21) spółnik; 25) spółgłoska; 26) nuta; 28) imię żeńskie; 30) wielka komnata; 33) nowy wynalazek; 35) liczebnik; 36) kamień szlachetny; 39) spółgłoska; 41) zamek słynny z historii; 42) żona jednego z królów polskich; 44) nazwa Buddy; 47) wróżka prorokini; 48) zaimek a nawet japońska miara; 49) imię męskie; 51) znany poeta polski; 52) liczba; 54) spółgłoska; 55) zaimek.

572.

F... rozgłośna — dokuczliwa;
J... gdzie zwierzę się skrywa;
G... w muzyce i w śpiewaniu;
M... przy dziecku wychowaniu;
D... na balu, na spacerze;
Pl... nie zawsze się wypierze.

(K.)

Rozwiązanie szarad z ostatniej niedzieli: nr. 569: Alleluja; nr. 570: Ostromecko, Gniezno, Trzemeszno, Koronowo, Bydgoszcz, Krotoszyn, Zakopane.

Potwór w ciele anioła.

Otrucie męża i pasierbów okupiła szubienicą.

Madryt, w kwietniu.

Cała Hiszpanja pozostaje obecnie pod wrażeniem niesłychanych zbrodni, dokonanych przez młodą i piękną kobietę, Margitę Cenoz. Afera ta, przechodząca najsmielsze koncepcje Dostojewskiego czy Strindberga, posiada przebieg następujący:

W Madrycie mieszka od kilku lat pochodząca z prowincji, Margita Cenoz. Wyszła ona za męża za znacznie od niej starszego lekarza wdowca, dra Cenoz. Mimo tej znacznej różnicy wieku, sławiono ogólnie panią Cenoz jako wzór przykładowej małżonki. Najzłośliwszy nawet język nie mógł zarzucić pięknej pani Cenoz nawet najdrobniejszego cienia. Wobec młodych ludzi zachowywała niesłychaną rezerwę. Dla trójga dzieci męża okazywała serce nie macochy, lecz najczulszej matki. To też mąż na każdym kroku śpiewał istne hymny na cześć tej kobiety, nazywając

aniołem opiekuńczym ogniska domowego.

W stroju zachowywała pani Cenoz przesadną niemal skromność. Oddawała się także praktykom religijnym. To też otaczano tę młodą kobietę ogólnym szacunkiem.

Tymczasem przed dwoma laty umiera nagle dr. Cenoz. Ponieważ lekarz

narzekał nieraz na dolegliwości sercowe, doktor, zavezwany do zwłok, stwierdził udar serca. Współczucie wszystkich kierowało się ku wdowie która zresztą oświadczyła teraz że

nie wyjdzie po raz wtóry za męża, a znaczny majątek,

pozostawiony jej przez zmarłego, obróci na wychowanie swego 16-letniego pasierba oraz dwóch pasierbic w wieku 10 i 13 lat. I rzeczywiście pani Cenoz zajmowała się temi dziećmi jakby były jej własne.

Ale znowu nastąpił w jej życiu fakt tragiczny. Oto ona wraz z trojgiem dzieci zachorowała przed dwoma miesiącami

wśród objawów zatrucia.

Zavezwano lekarza. Pani Cenoz wyjaśniła mu, że jednym z dań obiadu były grzyby. Wobec tego sprawa nie przedstawiała żadnych wątpliwości. Nikomu nie przyszło nawet na myśl, dlaczego nieszczęsne dzieci naprawdę zatruly się i zmarły, a ich macocha po kilkutygodniowej niedyspozycji przyszła zupełnie do zdrowia. Ubrana w czarną żalobę kobieta dawała wyraz tak głębokiej rozpacz, że wszelkie podejrzenia były wykluczone. Pani Cenoz kazała nawet wykonać jednemu z wybitnych rzeźbiarzy madryckich piękny po-

mnik ku pamięci biednych dzieci, których wprost odżalować nie mogła.

Jedyną osobą, która nie żywiła powszechnej sympatji ku pani Cenoz była stara służąca, która niemal od dziecka znała Cenoz, bo służyła jeszcze w domu jego rodziców. Staruszka ta, nie zdradzając wcale swoich podejrzeń, postanowiła śledzić swoją panią. Pewnego razu, korzystając z nieobecności swojej pani, rozpoczęła gruntowną rewizję. Dorobionym kluczem dostała się do szafki, stojącej w sypialni pani i znalazła w niej fotografię młodego mężczyzny w stroju Adamowym, oraz tubkę, opatrzoną wymownym napisem: „Trucizna na szczury”.

Staruszka zdrętwiała. Skąd taka wyuzdana fotografia u „skromnej i bogobojnej” kobiety? A ta tubka za trucizną? Niewiele się zastanawiając, pochwyciła oba przedmioty i pobiegła na policję. Rozpoczęto przede wszystkim inwigilację (śledzenie) podejrzanej. Okazało się, że mimo pozorów, miała ona jednak kochanka w osobie

pewnego szofera.

Umiała jednak zachować odpowiednie ostrożności. Wówczas rozpoczęto śledztwo. Przyciśnięta do muru wyznała potworna obłudnica wszystko: Oto chcąc zawiadnąć znacznym majątkiem męża, otrula go, a następnie również swoich nieszczęśliwych pasierbów. Zdemaskowanie potwora w ciele anioła wywołało w Madrycie piorunujące wrażenie. Szereg osób mimo wszystko nie wierzy w winę tej odludnej zbrodniarki. Proces jej stał się pierwszorzędną sensacją. W toku rozprawy wykazano niebezpieczeństwo jej winę i skazano ją na śmierć przez powieszenie.

Wyrok wykonany został onegdaj, a piękna zbrodniarka poniosła karę za swoje zbrodnie!

O to jest płyn do ust, który obiegł świat cały.

Przyczyną tego niezwykłego powodzenia jest specyficzna właściwość działania Odolu. Podczas gdy inne środki do pielęgnowania jamy ustnej i zębów działają tylko w chwili ich stosowania — Odol działa jeszcze szereg godzin po użyciu. W wyniku dość ciekawych badań naukowych ustalono jednomyślnie, że ta specyficzna własność Odolu — działania długo po użyciu — uniemożliwia tworzenie się procesu fermentacyjnego w jamie ustnej i tem samym przeciwdziała psuciu się zębów. Kto systematycznie codziennie używa Odol, ten najracjonalniej pielęgnuje usta i zęby.

Szajka złodziei grasowała po Warszawie i porywała taksówki.

Policja warszawska wpadła na ślad szajki złodziejskiej, która porywała taksówki. Jak się okazało byli to sami szoferzy. Ostatnio ukradli oni auto z ulicy Kopernika, wyjechali na odległe przedmieście rozebrali motor, zabierając części możliwe do zabrania wartości 1500 zł. Skradzione rzeczy złodzieje sprzedawali za bezcen np. akumulator wartości 220 zł sprzedano za sumę 45 zł, trzy opony za 100 zł.

Karygodny wybryk wyrostków.

W Łuskach, w miasteczku nadgranicznym kresów wschodnich doszło do olbrzymiej awantury, którą wywołali pódchmieleni młodzieńcy. Zaczepili bowiem przechodzących ulicą dwóch ulanów. Wywiązując się z tego powodu gorąca sprzeczka. W jednej chwili zebrał się około pokłóconych tłum, który stanął po stronie cywilów i w ich obronie usiłował odebrać ulanom broń. Ułani widząc niebezpieczeństwo poczęli wycofywać się w stronę posterunku policyjnego nie używając do ostatniej chwili broni.

Wzburzony tłum, śnać prowokowany przez agitatorów ruszył za ulanami w

stronę posterunku, otoczył lokal i zaczął obrzucać budynek kamieniami.

Policjanci widząc co się święci zabarykadowali się od wewnątrz, czekając aż przyjdzie jakaś pomoc. Wówczas nastpnicy zaatakowali okna, wybijając wszystkie szyby.

Zavezwano pomoc wojskową z miasteczka Boćwije. Przybył oddział kawalerji i kompanja Korp. Ochr. Pogranicza, która rozpedziła tłum i uwolniła otoczonych policjantów i dwóch ulanów.

Zaareztowano kilku prowokatorów, którzy podburzali tłum do ekscesów.

Feljeton tygodniowy.

(Wobec zapowiedzi Marconi'ego. — Podzielili się, a teraz chcą wspólnoty. — Różnica między bolszewikiem a idealistą. — Układy o światło, o węgiel, o pomarańcze. — Czego nie dalibyśmy? — Produkty spożywcze. — Niezbędni. — Chłopski rozum i kombinacje wymienne.)

A jednak wyznawcy komunizmu mają rację... w teorii. Dla nich, względnie dla ich idei pracuje — często bezwiednie — mnóstwo ludzi ze swoim wytworem, na którym można odczytać reklamowe hasło: „Dla wszystkich!” Może to być wytwór krajowego produktu, jak cukierki Mazgaja, może też być ekstrakt mózgowy Zamenhafa (zastępstwo na Bydgoszcz i okolice w firmie: Prengel), może także pomysł Marconi'ego, co nas chce obdarować radio-swiatłem z drugiej półkuli ziemskiej.

Te i tym podobne towary mają służyć najszerszemu ogółowi, a to przecież myśl komunistyczna, dążąca do wspólnoty dóbr ziemskich, jak komuniści dążą do wspólnoty domu, wołu, osła i każdej rzeczy, która jest bliźniego...

Ubolewa już Owidjusz, że „miedzą rozdzielili ostrożny mierniczy ziemię” z obawy, aby sobie ludzie wzajemnie nie powybijali zębów; obecnie panuje tendencja w kierunku zniesienia różnicy pomiędzy moim a twoim i z pewnością cieszy się bolszewik, że z nastaniem świetlnej epoki Marconi'ego

go i inne dary nieba, ziemi i ludzi staną się wspólną zdobyczą, z której będzie mógł korzystać każdy, a szczególnie bolszewik.

Ta wszelako różnica między bolszewicką wspólnotą a wspólnotą idealną w guście Marconi'ego, że ta druga proponuje niejako handel, wymienny.

Bolszewik wrzeszczy, żeby burżuje złożyli wszystko, co posiadają na jedną kupę, a potem przyjdzie komisarz sowiecki i będzie owe wspólne dobro dzielił aż do skutku, to znaczy: aż się wszystko wyczerpie, poczem znów będą musieli ludziska dzielić się wspólną nicością, głodem i nędzą.

Lepszy tedy wspomniany handel wymienny.

Za światło — według programu Marconi'ego — z Ameryki, ma Europa dostarczać jasności dziennej wówczas, gdy na drugiej półkuli panuje noc.

Pomysł to nie nowy. Już Mussolini pisał do Piłsudskiego:

— Daj ty mi, kochany marszałku, wagon węgla górnośląskiego, a ja ci dam pomarańcze z Neapolu, która może ci także usłużyć jako jabłko monarsze.

Do zgody wszakże nie przyszło. Jedni powiadają, że Piłsudski odpowiedział Mussoliniemu po polsku:

— Niema głupich! Zamieniał stryjek siekierkę na kijek.

Inni twierdzą, że nasz marszałek nie łakomy na monarszą pomarańczę.

Jaki wódz, taki i naród. Albowiem i my nie przystalibyśmy na różne wymiany międzynarodowe, bobyśmy źle na tem wyszli.

Przypuśćmy, że nam papuasi proponują 1000 dziewic murzyńskich za taką samą ilość niewiast z Mazowsza, z gór tatrzańskich, z nizin kaszubskich, z Szubina. Nie zgodzilibyśmy się stanowczo na zamianę, choć to kobieta i to kobieta.

Prawda jest, żydkowie w takiej delikatnej materji znajdują sposób i parędziesiąt dziewcząt rocznie wywożą do Brazylii, lecz to się dzieje nielegalnie wbrew woli sejmu i narodu.

Jeśli chodziło o wymianę artykułów spożywczych, to ogół stanowczo nie zgodziłby się, aby za złotą pszeniczkę otrzymywać morskie ślimaki, a chłop polski — jak to dobrze, że i Piast zasiada w sejmie — za kapustę z grochem nie weźmie zachwalanych ostryg albo śliwek, co już zdala cuchną, a zbliska, tj. w gębie sprawiają gorycz i obrzydzenie.

Skoro jednak świat za pośrednictwem uczonych, wynalazców, idealistów, filantropów, reformatorów chce konieczną wymianę (rzekomo dla dobra ogólnego, a więc i naszego), to powinniśmy dla tych spraw stworzyć osobne ministerjum wymiany międzynarodowej lub co najmniej komisję, w której między innymi musi zasiadać żyd i chłop żyd (zaprzysiężony! prawowierny polski żyd) potrzebny w takiej sprawie, bo nikt tak nie potrafi targować się, jak właśnie on; to już jego zawód i wrodzona żyłka. Nikt też tak dobrze nie zdoła porozumieć się z obcokrajowcem, jak żyd którego zarogon posiada nawet murzyńskie naleciałości.

A chłop?

Chłop w sprawie układu wymiennego niezbędny. Pamiętajcie, jako godził się parobek z gospodarzem:

— Będę wam, gospodarzu, służył wiernie za 120 zł. na św. Marcju; dacie mi też wiktunek i opierunek, a na gwiazdkę buty i kozuch. Jeno co do roboty w lesie, to musi być po sprawiedliwości, co ja — wiecie, gospodarzu, — rozumiem tak: jednego ranka wy, gospodarzu, do lasu, a ja z gospodynią w chałupie, a na drugi dzień ja z gospodynią w chałupie, a wy, gospodaru, do lasu. I tak będzie naprzemiennie.

Dzielny był Kato, co za wszelką cenę obstawał przy zburzeniu Kartaginy, niepośledni umysł Forda w walce z wyzyskiem spekulantów, ale chłopski rozum nad tem wszystkim.

Oświećmy jeszcze nieco, objaśnijmy gburą w najważniejszych sprawach i poślijmy do Ligi narodów, a z pewnością uzyskamy większe sukcesy niż najteżsi dyplomaci, którzy tracą głowę wobec Stresemanna i Chamberlaina. Jeśli zdrowo, po gospodarsku sprawę postawimy, kto wie, czy za wstęp Kiepury nie dadzą nam reszty G. Śląska, a za kilometrowy film z Polą Negri Gdańska. Już byśmy do tego dołożyli kwietniową — brrr! — pogodę i ten wicher bydgoski, co nam chce w nocy porozwalać domy, a nawet zrobylibyśmy ofiarę z ludzi; dalibyśmy gratis wszystkich żydków i te gosposie, co potrafią za marny funkcik masła zaśpiewać 3,80 zł.

Bydgoszcz, 23. 4. 27

Kr. Stasiński.

To i owo.

Bojówka uzbrojona. — Masówka. — „Epokowy wynalazek”. — Patent nr. 6724. — Konfiskaty poronione. — Lepiej późno niż wcale.

(r.) Według doniesień prasy warszawskiej na pogrzebie posła PPS-u, redaktora naczelnego „Robotnika” bp. Feliksa Perla na cmentarzu bojówka socjalistyczna oddała pożegnalną salwę rewolwerową. Fakt ten musimy stanowczo potępić. Zwalczamy wszelkie bojówki uzbrojone czy to w pałki lub rewolwery i w dodatku zakonspirowane niezależnie od tego, czy to są organizacje prawicy lub lewicy. Tem bardziej niedopuszczalne są publiczne występy uzbrojonych bojówek, któreby przy pierwszych lepszych sposobnościach urządziły strzelaninę, choćby to były salwy pożegnalne nad grobem.

Jest dla nas rzeczą dziwną, że władze policyjne nie zapobiegły podobnym zbrojnym występom pepesiaków. Wszak na pogrzebie byli przedstawiciele władz państwowych, komendant głównej policji państwowej...

Takiego stanu rzeczy tolerować nie można. Do czego byśmy doszli, gdyby każda partja czy to lewicy, czy skrajnej prawicy lub środka, nie mówiąc już o komunistach mogła swobodnie organizować swoje bojówki z prawem publicznych, oficjalnych występów?...

Naiwność, łatwowierność ludzka nie ma granic. Gorzej jest jeszcze, gdy w parze z tą łatwowiernością kroczy ignorancja, brak wiedzy, strupieszalność i lenistwo.

Z powyższych powodów zdarzył się Urzędowi Patentowemu w Warszawie „casus pascudus”. Renegat z Piotrkowskiego, niej. Konrad Szczenzdina, radca z listy niemieckiej miasta Katowic zgłosił do urzędu patentowego swój „wynalazek”, mianowicie receptę na przyrządzanie smaru do walców. Tym razem urząd działał sprawnie i szybko: Szczenzdina dostał na swój wynalazek patent nr. 6724.

Po zarejestrowaniu dopiero okazało się, iż opatentowany „ow epokowy wynalazek” używany jest w Polsce od całego szeregu lat przez huty górnośląskie i dąbrowieckie.

Jakież tego konsekwencje: Szczenzdina listami rekomendowanymi zabrania i ostrzega przed wykonywaniem dalszej produkcji i urząd patentowy musi przeto na gwałt unieważniać patent. Oczywiście — nie obeszło się bez kompromitacji urzędu...

Stary lekarz do młodego lekarza.

Z powodu afery mieszkaniowej Dra Z.
Poznań, 21 kwietnia.

Kochany Siostrzeńcze!

Z „Dziennika Bydgoskiego” dowiaduję się, że rozpocząłeś w Bydgoszczy praktykę lekarską, i zaraz na wstępie jakiś kamienicznik zdarł cię za mieszkanie, obiecując Ci pacjentów, których nie było, niema i tak prędko nie będzie.

Niewiedząc, gdzie mieszkasz, wysyłam do Ciebie ten list pod adresem redakcji. Jeżeli redakcja popelni niedyskrecję i list ten opublikuje — to nie szkodzi. Chciałem jako stary lekarz podzielić się z Tobą moimi doświadczeniami. Są one tak proste a tak cenne, że cały świat czytać je może.

Przypuszczam, że poskładałeś maxima cum laude wszystkie egzamina lekarskie, zdobyłeś doktorat i czekasz na pacjentów. Mój drogi, wiedzą fachową i gorącą chęcią służeńia cierpiącej ludzkości pacjentów nie zdobędziesz. To są przestarzałe metody, na które nie dadzą się już łapać nowocześni ludzie. Chcesz zrobić karierę, zdobyć sławę i majątek, to posłuchaj mojej rady.

Naturalnie dyplom musisz mieć, bo inaczej dr. Ziętak nie dopuści Ci do praktyki lekarskiej. Ale raz się mu wylegitymowałeś, zrób sobie z niego (z dyplomu, nie z dra Ziętaka) wkładkę do dziurawych butów. Jeśli Twój dyplom jest na pergaminie, to nawet dość długo wytrzyma. A chcesz zostać

„Aresztowanie” karawanu żydowskiego przez pepesiaków warszawskich.

Co o tem pisze organ sjonistów.

W związku z pogrzebem posła Perla „Nasz Przegląd” organ żydowski donosi:

„Zaczęło się od tego, że organizatorzy pogrzebu ukrywali starannie przed masami do ostatniej chwili, iż pos. Perl był i pozostał do śmierci żydem i że będzie pochowany na cmentarzu żydowskim. W klepsydrach i w zawiadomieniach o pogrzebie, umieszczonych w „Robotniku” opisano szczegóły marszruty konduktu pogrzebowego, zapominając tylko o jednym „szczególe”: miejscu ostatniego spoczynku zmarłego.

Z tych samych „konspiracyjnych” powodów postanowiono, że zwłoki Perla nie mogą być „skompromitowane” karawanem żydowskim. Zamówiono więc trumnę i karawan chrześcijański. Wdała się w to jednak gmina żydowska i na skutek jej interwencji stanął „kompromis”. Zgodzono się, że

zwłoki przewiezie się na cmentarz w trumnie na karawanie - platformie, przed tą platformą jednak miał jechać ozdobiony karawan żydowski.

Tymczasem gdy karawan dojechał do pl. Zbawiciela jeden z członków, pilnującej porządku milicji P. P. S. podszedł do woźnicy i zażądał, aby odjechał z powrotem na cmentarz, ponieważ przyjechał za późno. Gdy woźnica opierał się, milicjant pps-owski zmusił go do zawrócenia i kazał mu udać się pod lokal O. K. R. przy Al. Jerozolimskiej Nr. 6 i tam oczekiwać konduktu. Pod lokalem OKR. nastąpiło nowe zajście, zakończone tem, że dwaj milicjanci pps-owscy zajęli miejsce na koźle obok woźnicy i skierowali karawan do 3 oddziału straży ogniowej na Nowy Świat i tam zamknęli go w podwórzu, kazać woźnicy czekać do godziny 9 wiecz. Jednocześnie milicjanci „polecili” strażakom, aby nie wypuszczali karawanu do godz. 9 wiecz.

Ci, którzy zamordowali prezydenta Łodzi.

Kazimierz Rydzewski.

Adam Walaszczyk.

Rozporządzeniem Komisarjatu Rządu na miasto Warszawę, skonfiskowano przed kilkoma dniami książkę Nowaczyńskiego. Nie wchodzimy w to, czy konfiskata była słuszną, czy nie. Obchodzi nas sposób przeprowadzania konfiskat.

Bardzo często odnośni urzędnicy zarządzą konfiskaty, albo za porywco, bezmyślnie i w zbytnim pośpiechu, albo po niewczasie. W pierwszym wypadku podobny sposób urzędowania naraża państwo na straty, bo sądy przeważnie uchylają poronione pomysły konfiskat. W drugim wypadku, gdy

sławnym i wziętym lekarzem, to czyni co następuje:

Przedewszystkiem puść bujdę między znajomych i niezajomych, że co tylko powróciłeś z Indji, gdzie studjowałeś sztukę tamtejszych lekarzy - magów. Opowiadanie to przeplataj angielskimi okruciami, aby Ci łatwiej uwierzono. Naturalnie mieszkanie musisz mieć urządzone w stylu orientalnym, i w domu noś zawsze pyjamę albo opończę z wyhaftowanymi na niej krokodylami. Niezaszkodzi też jakaś tablica ze sanskrytem i wyprawiony wąż. Staraj się także o indyjską cerę twarzy. Bardzo dobrym do tego jest majonez. Niezawadzi i parę orderów, otrzymanych wrzekomo od różnych maharadży, którym odmłodziłeś hurysy.

To wszystko mając ogłoś się lekarzem kobiecym, fakirem odgadującym psychę niewiast i kurującym za pomocą sugestji nawet takie choroby jak wiedznicia serca, kręciolka mózgowia i feministyczne mizerere. W piguły i w mikstury kobiety nie wierzą, ale sugestja to ich element. Najpodatniejsze do tego są pacjentki w tak zwanym krytycznym wieku. Są to fortece, które wywieszają białą flagę nim jeszcze zobaczą nieprzyjaciela.

Przyjdzie taka baba do Ciebie — posadź ją we fotelu (a jeszcze lepiej w krześle ginekologicznym), ujmij za rękę i przesywaj ją stalowym wzrokiem. Kobiety strasznie to lubią. Bo czego boi albo wstydzi się powiedzieć, to chce chętnie aby wyczytano w jej duszy. W tej czytance często nie dopatrzysz się ani złamanej litery, ale Ty udawaj za-

wsze, że w jej głębinach znalazłeś cały dramat. Twoją dyagnoza niech będzie w tym mniej więcej sensie: pani brak duszy, która by panią rozumiała! Jest to na pozór trudne do odkrycia cierpienie, ale wśród kobiet tak rozpoznane jak migrena albo nagłotki.

Tak dagnostykując — nigdy nie chybisz. Kobieta była i zawsze zostanie sfinksem. Wyrażną staje się wtedy tylko, gdy chodzi o nową toaletę albo o walutę wogóle. Na szczęście są to wypadki obchodzące męża lub kochanka, nie lekarza.

Odkrywszy kobiecie, na czym polega feler jej duszy, stajesz się tem samym pierwszym człowiekiem, który ją zrozumiał. Tego ona Ci nigdy nie zapomni. Ale to jest dopiero początek.

Musisz teraz babę leczyć. Sposoby leczenia takich pacjentek są rozmaite. Twórcą uniwersalnej metody jest Meffistofeles Goethého, który mówiąc o dolegliwościach kobiecych zapewnia Fausta:

Es ist ihr ganzes Weh und Ach
So tausendfach
Von einem Punkte zu kuriren!

Teoria ta, choć przez diabła głoszona, jest najzupełniej ziemską. I przytem niezawodną. Wprawdzie terapii nie stosuje się już dziś pro interna, ale nie ufaj zbyt nowym poglądom. Są i w medycynie prawdy tak niewzruszone, że ani moce piekielne ich nie zmogą.

Przy takim trybie postępowania nie bądź, jako lekarz, pospolitym ani szablony. Białą fartuch zostaw kucharzom, a sam — jako rzekłem — rób fakira. Bo nic tak nie działa na kobie-

stosowane są po niewczasie, ośmiaszają i podrywają autorytet naszych władz. Tak więc skonfiskowano książkę Nowaczyńskiego, książkę, która przez dłuższy czas ukazywała się w jednym z dzienników jako odcinek literacki.

Podobnie rzecz się miała z filmem, który kino „Kryształ” chciało wyświetlać w Bydgoszczy. Nie pomogły protesty prasy różnych odcieni. „Burlaka z nad Wołgi” wyświetlano prawie we wszystkich większych miastach Rzeczypospolitej, sącząc jad i zarażając bolszewizmem dusze polskie. Dopiero po kilku tygodniach wyświetlania odezwano się Min. spraw wewnętrznych, zakazując wyświetlania „Burlaka z nad Wołgi”.

Prawda, że lepiej późno, niż wcale... Ale jest i druga prawda, że ktoś tu musiał zawinąć i spowodować śmieszna sytuację dla ministerstwa spraw wewnętrznych.

Należałoby temu zapobiec na przyszłość.

Bzdury „Prawdy”.

Poznańska „Prawda”, organ NPR-prawicy czyli grupy posłów Popiela i Chądzyńskiego, roni lzy krokodylowe nad rzekomym upadkiem chadeckich związków zawodowych w Królewskiej Hucie i pisze m. i., że „związki chadeckie są bez podkładu ideowego, bez oparcia w masach, rozbijają front polski, nie dają pożytku robotnikowi a wyrządzają sporo szkody całemu społeczeństwu.”

Nie zamierzamy polemizować z „Prawdą”, gdyż byłoby dla niej za wiele zaszczytu, stwierdzamy tylko, że pisze ona obecnie kubek w kubek to samo co prasa endecka i to ze złości, że **wpływy Chrześcijańskiej Demokracji i jej związków zawodowych rosą z dnia na dzień.**

Co do „rozkładu ideowego” i „rozbijania frontu polskiego” to robotnicy spamiętają sobie dobrze „życzliwość” „Prawdy” dla sprawy robotniczej i przy najbliższej sposobności dadzą jej należytą nauczkę.

Robotnicy wiedzą też dobrze o tem, że „lonący chwytają się brzytwy” i dlatego przestają się dziwić, że NPR prawiła na dobre uczepiła się fałd endecji.

Komu miłszy towar zagraniczny od polskiego, temu nie zależy na dobrobycie narodu polskiego.

ty, jak nadprzyrodzonosc. Im więcej hokus pokus, tem skutek pewniejszy. Wsadź babę do jakiegokolwiek kisty, elektryzuj ją, prześwietlaj, znieczulaj, magnetyzuj, bandażuj, galwanizuj, rób próbę krwi włosów i paznokci, stosuj masaż, urządzaj z nią seanse spiryty styczne, każ jej gimnastykować brzuch i uszy, gdy się spoci i dymić zacznie, wmawiaj w nią, że to oddziela się od niej ciało astralne, każde jej kichnięcie tłumacz materializacją duszy, sam popadaj przytem w trans i wykonuj niepożycjalne ruchy, urządzaj nad nią egzorcyzmy (kobieta, której powiesz, że ma w sobie szatana, będzie Ci ubóstwiać,) stosuj okultyzm, telepatję, metapsychozę, telewizę, a ustawicznie zapewnij ją, że jest istotą zupełnie niezwykłą, wyjątkową, odrębną i wprost nadprzyrodzoną.

Tak czyniąc, sława Twoja i Twoje wzięcie będą rosły jak na drożdżach. Twe apartamenta ordynacyjne będą oblegać kobiety z najgorszego i z najlepszego towarzystwa. Możesz żądać honorarium w dolarach albo we funtach szterlingach. Każ sobie oddawać bałwochwalczą cześć. Blaguj że codzień zmieniasz skarpetki. Nie zaszkodzi też pogłoska, że jesteś morfinistą i że już otruteś dwie kochanki.

Po trzech latach takiej praktyki kup sobie Fiata, parę kamienia na ul. Gdańskiej i folwark z gorzelnią, ożeń się, zamiać indyjskich sandałów wdziej na nogi pantofle od Weynerowskiego, a przyjdzie o poradę jaka zwarzowana baba, to zapisz jej porcję rycynusu i zrzuć ją ze schodów.

Biuro rewizyjne Stasiewski i Brunke
rewizorzy ksiąg
Bydgoszcz, Marcinkowskiego 8a - tel. 1279.
Założenie ksiąg handlowych, rewizji miesięcznych, zestawienie bilansów i inwenturów, obliczenie podatków i reklamacje podatków po cenach przystępnych. (F7408)

Na sezon nadchodzący polecam
Sukienki jedwabne, moiré . . . . . od zł 20.—
„ z najlepszej crepe de chine . . . . . 43.—
K „ szewiutowe, haftowane . . . . . 12.—
„ „ ostymy sportowe i gabard. tanio z wasn. nrawo-
laszce damskie sukienne . . . . . od zł 33.—
„ „ gumowe męsk. i damsk. w wielk. wyborze b. tanio
Ubrania męskie gabardyna i kamgara tanio
Kapelusze damskie jedwabne . . . . . od zł 6.75
Bluzki, bielizna damska i męska w wielkim wy-
corze tanio. Pończochy, skarpetki, welony ślubne,
szale jedwabne, oraz wszelkie towary krótkie
polecam jako taniej — Urzędni. kom. państwowym
oraz kolejom udzi. lam kredytu. (27066)
Leon Dorożyński, Bydgoszcz
ulica Długa nr. 49, róg Jezulickiej.

Patenty rzecznik patentowy
Dr. Marjan Kryzan inż. dypl.
b. prezes Urzędu Patentow. Rz. P.
na wynalazki, wzory, znaki
w kraju i zagranicą. (8595)
Telefon nr. 6221 **Poznań**, ul. Krasińskiego nr. 6.

DZISIAJ PRZYJDĄ GOŚCIE!
Nie potrzebuje martwić się pani domu, jeśli ma przyjąć gości, gdyż w krótkim czasie może zrobić budyń czekoladowy „LUBA”.
Wszystkim będzie smakować, a mały to wydatek. Na każdej paczce proszku na budyń „LUBA” znajduje się łatwy sposób użycia.
Lubońska Fabryka Drożdży
dawn. G. Sauer Tow. Akc.
LUBON p. Poznański. (4198)

Zelazo sztabowe, lemieszce, odkładnie, podkowy, blachy, gwoździe, węgiel kowalski i wszelkie sprzęty domowe i kuchenne
poleca **A. Bieliński** dawn. A. Banaszyk
KORONOWO. — Telefon 35. (4908)

„RADJO” Biuro Radiotechniczne
inż. R. i T. Jankowscy
BYDGOSZCZ
Śniadeckich 2
Telefon 5-90
Najkorzystniejsze źródło zakupu!!!
Pierwsza zapowiadana na przez łaci otców

Węgiel
na najkorzystniejszych warunkach także handlarzom dostarcza (8995)
H. Hannig i Ska, Katowice, ul. Moniuszki 3.
Agenci poszukiwani.

Wyborowe Wina Krajowe
dobrze pielęgnowane i odležałe poleca tylko hurtownie 7189
Wytwórnia R. K. Huebner & Co.
Tel. 22. Fordon Tel. 22.

Zrób twej żonie niespodziankę!
Pomaluj sam sobie podłogi i meble kuch.
Wszelkie farby, lakiery i pokosty dostaniesz w pierwszorzędnej jakości
w Drogerji Monopol
FR. BOGACZ
Bydgoszcz, ul. Dworcowa 94
tel. 1287 (8708)

Letniska
1-2 pokoi o 2 łózkach, w uzdrowisku, na leśniczówce, majątku lub t. p., w ładnej leśistej okolicy, z najlepszym stołem poszukuje lepsze małżeństwo na miesiąc maj i czerwiec. Zgłoszenia pod „F. 290” do Dz. Bydg. (9075)

W życiu wszystko zdąży do rozwoju!
Chcesz podążyć za nim? Włec naprzód!
Kupuj wszelkie artykuły biurowe i szkolne, papiery i przybory do pisania, karty do gry, papier pergaminowy i do pakowania w firmie
„SEGROBO” T. z O. p.
Bydgoszcz, ul. Dworcowa 39 (Hotel Gelhorn). (7559)

Model 1927 Model 1927

samochody osobowe otwarte oraz kryte, podwozia osobowe i ciężarowe od 1/2 do 2 ton nośności, karoserje wszelkich typów

traktory „Fordson” plugi „Olivera”, brony talerzowe etc. stałe na składzie.

Najkorzystniejsze źródło zakupu. — Dogodne warunki spłaty

Przy odpowiednich gwarancjach udzielamy do 12 miesięcy kredytu.
Dostawa natychmiastowa do miejsca odbiorcy. — Oferujemy wysyłamy na żądanie.

„Elabor” Spółka Akcyjna Handlowo-Przemysłowa
L. J. Borkowski
Oddział w Gdańsku, Reibahn 19-20.
Tel. 2295 22296 Najstarsze przedstawicielstwo 22295 22296
Ford Motor Company w Kopenhadze

Rowery, gumy i części zapasowe
kupuje się najkorzystniej
Przew. ulicy Dworcowej nr. 94.
Również przyjmuje się wszelkie reweracje, które się solidnie wykonuje i po cenach przystępnych.
M. Mańczak 6817
dawn. Pozn. Centr. Rowerów
Bydgoszcz, ul. Dworcowa 94, tel. 1275

SIATKĘ drucianą na płoty oraz **DRUT kolczasty** poleamy po przystępnych cenach.
Fr. Juliusz Musoff, T. z O. p.
Gdańska 6 — Telefon 26. (24843)

Górnośląska smoła dest. - ta lepnik - Pape dachowa wszelkiej grubości - Wapno w bryłach i gazzone - Portland Cement (Wysoka) Trzcina - Karbolineum - Dachówki - Szplisy Cegła - Dreny od 2-12 cal. - Szkło - Oliwy Smary - Picce kafłowe - Gwoździe - Węgiel górnośląski - Węgiel kowalski - Brykiety Żelazo - Belki - poleca po niskich cenach
R. Fabianowski, Koronowo
ul. Dworcowa 40. (4974) Tel. 49.

Do natychmiastowej dostawy z naszego składu polecamy:

Wypielacze „Pflanzenhilfe”, „Dehne” „Exakt” dla zwykleszych wymagań

Siewniki „Ventzki”, „Dehne”, „Zimmermann”

Siewniki do sztucznych nawozów „Westfalia”, „Pomerania”, „Triumpf” spec. do wapna azotowego

Siewniki do saletry 2-rzędowe „Ventzki”

Włóki polne „Ventzki”, „Harder”, „Kuttruf”

Brony walcowe siewne „Pemag”

Specjalne brony do wydobywania pezu „Ventzki”
Żądajcie bez zobowiązania kosztorysy.

BRACIA RAMME
Telefon 79. BYDGOSZCZ Św. Trójcy 14b 925.

Ericsson
Polska Akcyjna Spółka Elektryczna
Warszawa - Aleje Ujazdowskie nr. 47
Łódź - Ulica Piotrkowska nr. 79

Akumulatory „NIFE”
Najlepsze i najtrwalsze akumulatory.
Łatwe ładowanie.
Nieczule na wstrząśnienia. (9184)

Złom żelazny
kupuje stale odlewnia żelaza
F. Eberhardt
Sp. z o. p. 6630

Pierwszorzędne nasiona
warzywne — kwiatowe i gospodarcze
hurtownie i detalicznie poleca
ST. SZUKALSKI Hodowla i skład nasion
Telefon 1162 **BYDGOSZCZ, ul. Dworcowa 95a** Telefon 839.
Cenniki na żądanie gratis i franko. (2607)
Przyjmuje wszelkie koniczyzny do czyszczenia (posiadam najnowszą czyszczalnię z elektryczn. zapędem).

Potrzebna zaraz starsza doświadczona
ekspedientka
z branży i długoletnią praktyką.
Zgłoszenia z dołączeniem życiorysu, odpisami świadectw oraz fotografią przyjmuje
ROMAN LEWANDOWSKI
Specjalny magazyn wykwiatn. artykułów męskich
Bydgoszcz, ul. Gdańska 8. (8977)

Destylator
tylko fachowiec, który samodzielnie pracować może, z 1a referencjami, biegły w mowie i piśmie po skiem jak i niemieckim, **potrzebny zaraz.** Zł. piśmienne z dołącz. odpisów świade-tw skierować należy do firmy
DAVIS i KNOPF, Swiecie n W.
FABRYKA LIKIERÓW. (9081)

We wtorek, dnia 26 kwietnia r. b. odbędzie się

W Wroczy jarmark

na konie, bydło i kramny. — Z powodu wygaśnięcia przyszezy u zwierząt raziowych jest wpęd bydła rogatego dozwołoy.

Błażejewski, burmistrz. 9247

W. Cz. Andrzejewski
dentysta, ulica Śniadeckich 11.
Zęby sztuczne niemy od 4 złotych
Korony, mostki po zniżonych cenach.
Pierwszorzędne wykonania. 487

T. KASPRZEWSKI
Bydgoszcz, Dworcowa 31 b
Telefon nr. 775
Najstarszy
Pi rwsza nagroda praktykant - homeopata Złoty medal

Homeopatyczne i biochemiczne leczenie chorób wewnętrznych
Liczne pisma dziękczynne za skuteczne wyleczenie są u mnie do przejrzenia.
Godziny przyjęć: od 8-11 i od 3-5, w niedziele i święta od 11-1.
Na życzenie wyjeżdżam również na prowincję.
Na życzenie leczę listownie. (6558)
Nadmieniam, że leczę przeszło 20 lat, wyleczyłem tysiące osób, specjalnie żołądki i wszelki rany

PROSZEK DO BÓLU GŁOWY I INNYCH
KOWALSKINA
USUWA NAJSILNIEJ
BOLE GŁOWY
FABRYKA CHEMICZNO-FARMACEUTYCZNA
„AP. KOWALSKI“ WARSZAWA.

Fabryka pomp i budowa studzien
Henryk Lund
Bydgoszcz
Telefon 249, ul. Sobieskiego 6
Rok założenia 1882
Specjalność:
studnie wiercone do każdej głębokości. Wielki skład części zapasowych rur oraz pomp wszelk. rodzaju
Reparacja szybka, monterzy stale do dyspozycji 9166

Firma
„RIKA“
Budowlane Tow. Akcyjne
w BYDGOSZCZY
połca się do wykonywania wszelkich robót budowlanych mianowicie:
Do budowy domów mieszkalnych i will, gmachów fabrycznych i handlowych z cegieł, betonu lub żelbetonu z materiałów własnych lub powierzonych, do budowy mostów drewnianych, betonowych i żelbetonowych, dróg bitych i kolei, wykonanie fundacji własnymi kafarami parowymi, naprawę pękniętych murów i mostów sposobem „Torkreta“ własnym aparatem.
Posiada własny tartak parowy z różnymi obrabiarzami i stolarnią mechaniczną.
Bezpłatne porady inżynierskie z wykonaniem projektów, rysunków i kosztorysów.
Referencje poehlebne. Ceny umiarkowane. 9280

RACZKOWSKI, KEMNITZ i S-KA
dawn. WEIDLCH & BERTHOLD
BYDGOSZCZ
Telefon 265. Dworcowa 22-23. Telefon 265.
WYKONUJE: Ogrzewania centralne domów, fabryk, hal, mieszkań od 2 pokoi w zwyż, wodociągi, łaźnie, łazienki, urządzenia do grzania wody, kanalizacje, urządzenia sanitarne, instalacje pary, gazu, izolacje przewodów.
WARSZTAT REPARACYJNY — MAGAZYN
Projekty i kosztorysy na żądanie. 9242

Kapelusze jedwabne od zł 4.50 — 5.50 — 8.50 do najdroższych
Kapelusze jedwabne ze słomką od zł 6.50 — 9.50, 11.00 do najdroższych
Kapelusze słomkowe najnowsze słomki i kolory od zł 9.00, 11.00 do najdroższych
Kapelusze żałobne z krepy i grenadyny
Faremkki - Welony - Krepe - Grenadyny
Lyczko sztywne arkusz zł 1.30, Lyczko miękkie arkusz zł 0.70.

M. Szymankiewicz
Bydgoszcz, Dworcowa 4. 9288

Na raty!!

polecam:

Ubrania męskie
Płaszcz damskie
Płaszcz męskie
Ubranka chłopięce
Ubranki dla dziewcząt i chłopców
Spodnie kamgarowe i inne

Płótna bielizniane
Płótna poodelowe
Zefiry na koszule
Inlety na wyspy
Drylichy bielizniane
Ręczniki z metra
Satyny, surówka

Lucjan Szulc
Jana Kazimierza 2.

MYDŁO i PROSZEK
BLASK
był są i będą
zawsze najlepszymi środkami
DO PRANIA

Wspólnika

do młyn wadno - motorowego koło Bydgoszczy, przemiał 200 ctr przyjmę. Zgłoszenia pod „M. M. 20“ do Dziennika Bydgoskiego. 9291

POSADY

Dzielnych zastępców
na miasto Bydgoszcz i prowincję oraz
akwizytorów i inspektorów
sumiennych i pracowitych, za stałym wynagrodzeniem i prowizją dla działu ogniowego i kradzieżowego
poszukuje

„Vesta“ Tow. Wzajemn. Ubezpieczeń od Ognia i Gradobicia
Oddział Bydgoszcz, ul. Dworcowa 73 a. 9256)

FOTOGRAF Zdolni przedstawiciele
pomocnik, który jest w stanie samodzielnie prowadzić zakład fotograficzny i dobrze retuszując klisze, może natychm. lub od 1. V. się zgłosić A. Góralski dawniej J. GREWE, Chojnice. (9170)

„INERTOL“ opatentowaną powłokę ochronną dla konstrukcji żelaznych i betonowych przeciw rdzy, wilgoci, kwasom i ługom dostarcza firma
„ŚWIT“ Kraków, Kamienna. 9179

Hotel Polski
Rynek 6. Nowemiasto n/Drwęca Tel. 3.
poleca
pierwszorzędne pokoje na 1 i 2 łóżka
dobrze pielegn. piwa, wódki i likiery,
wielki wybór win.
Kuchnia pod zarządem egzaminowanego kuchmistrza gwarantuje za dobre i wyborne potrawy i przekąski. (8589)

Winiarnia . . . Kamiarnia
„Nomość“
ulica Gdańska nr. 147. Tel. 1183.
Obiady i kolacje po 1 zł.
Znakomita kuchnia. — Bufet stale zaopatrzoneo zimne zakąski. Sprzedaż kieliszkowa win i miodów. — Fachowo pielegnowane piwa. —
Specjalność: Bigos myśliwski i flaki.
Procentów za obsługę nie dolacza się.
Przyjmują zamówienia po za lokal.
A. Nonnenmacher. 489)

Wrócić
Dr. med. K. Szymanowski
okulista
ul. Gdańska nr. 5.
Tel. 1924.
9143

Nauki
księgowości, korespondencji i stenografii polskiej i niemieckiej udziela (F.4348)
G. Vorreau,
rewizor ksiąg,
ul. Jagiellońska 14.

Klatki
dla psaków i papug
druciane i mosiężne poleca
F. Kreski
Gdańska 7.

Rakiety tenisowe
do reparacji przyjmuje:
P. Remer
ulica Gdańska nr. 6
Wykonanie fachowe i szybkie. Ceny umiarkowane. Materiał pierwszorzędny. Klubom ustępstwa.

PIECZATKI
KAUCZUKOWE I METALOWE WYKONUJE
FR. ZAWADZKI
FABRYKA STEPLI BYDGOSZCZ POMORSKA 13.

BRYCZKI
powozy, samojazdy
nowe i używane mam stale na składzie i polecam takowe po cenach okazjnych. (8182)

Hipolit Kotliński,
Grudziądz,
ul. Mickiewicza 24, tel. 3.
Zakup i sprzedaż
złota, srebra
oraz wszelkich artykułów w ten zakres 3492] wchodzących.
Henryk Kaszubowski
zakład zegarm. - złotniczy
Długa nr. 26.

Codziennie smaczne obywatelskie
obiady
wydaje (4990)
Winiarnia Luckwald,
ul. Jagiellońska 9.
Dobrze pielegnowane napoje.
Dobór kolacyj.

Dnia 22. kwietnia 1927 r. o godz. 4 po poł. zasnął w Bogu w klinice w Bydgoszczy, po krótkich cierpieniach, znoszonych z podaniem się woli Bożej, opatrzony Sakramentami św., nasz najdroższy brat, szwagier i wujek, ś. p.

Ks. Mieczysław Górny

Proboszcz w Gąsawie

przeżywszy lat 44.

W ciężkim smutku pogrążeni

bracia, siostry i rodzina.

Gąsawa, Żnin, Chodzież, Czarniejewo, Miejska Górka, Berlin.

Eksportacja zwłok z koszniczy na starym cmentarzu odbędzie się w niedzielę, dnia 24. bm. o godz. 2 po poł. na Plac Poznański, skąd zwłoki przewiezione będą do Gąsawy. Wprowadzenie zwłok do kościoła parafialnego w Gąsawie odbędzie się o godz. 5 po poł. Nazajutrz w poniedziałek o godz. 10 1/2 wigiliję, msza św. żałobna, kondukt i eksport na cmentarz. (9300)

Osobnych wiadomości nie wysła się.

W czwartek, dnia 21. bm. o godz. 12 w nocy zasnąła w Bogu po krótkich lecz ciężkich cierpieniach nasza najdroższa córka, najukochańsza siostrzyczka i ciocia

ś. p.

Jolenta Stambrowska

w 18 wiośnie życia, o czym donosi w nieukończonym bólu pogrążona

Rodzina.

Bydgoszcz, Pakość, Gdynia, Inowrocław, w kwietniu 1927.

Przewiezenie zwłok do kościoła parafialnego w Pakości nastąpi dnia 23. bm. Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 25. bm. w Pakości. (9299)

Francuskie kursa „Sekwana“

orczy ul. Krasieńskiego nr. 14 i szkoła francuska dla małych dzieci będą ponownie otwarte po ferjach świątecznych w dniu 26 b. m. (9252)

4 pokojowe

mieszkanie

z kuchnią i wszelkimi wygodami za zwrotem kosztów remontu do oddania. Of. pod „T. T.“ do Dz. Bydg. (9216)

Ogłoszenie.

Dnia 28 kwietnia 1927 r. o godz. 14-tej odbędzie się publiczny przetarg na 4 place składowe w rozmiarze 1150 m² na stacji Łązek. Ubiegający się o składowisko winni złożyć w kasie stacyjnej wymienionej stacji 100.— zł wadium. Warunki dzierżawy przejrzeć można u zawiadowcy stacji Łązek.

Dnia 29 kwietnia 1927 r. o godz. 14-tej odbędzie się publiczny przetarg na 3 place składowe w rozmiarze 715 m² na stacji Lubichowo. Ubiegający się o składowisko winni złożyć w kasie stacyjnej wymienionej stacji 100.— zł wadium. Warunki dzierżawy przejrzeć można u zawiadowcy stacji Lubichowo. (9337)

Oddział Eksploatacyjny Tczew.

Licytacja drzewa

Dnia 28 kwietnia 1927 r. o godzinie 9.30 w sali Resursy Kupieckiej przy ul. Jagiellońskiej 25 w Bydgoszczy sprzedawać się będzie drzewo opałowe (szczapy, wałki gałęzie) I. do III. klasy z lesnictw: Stryzek, Bielice i Łochowo.

Zbiorowe przesyłki na Targi Poznańskie

przyjmuje jeszcze

Dom Spedycyjny „Rawa“

właśc. Władysław Szymański (9327)

Śniadeckich 19 Telefon 121

Czytajcie Dziennik Bydgoski!

Nagrobki

Posadzki - Stopnie
Marmury do umywalk
itd. wszelkiego rodzaju.

J. Job, Bydgoszcz
Tel. 476. Dworcowa 48. Zał. 1905.
Największe przedsiębiorstwo na miejscu z zapędem elektrycznym.

Specjalność:
„Terrazzo“ marmur i mozaik.

Państwowe Nadleśnictwo Dąbrowa

poczta Jeżewo (stacja kolejowa) Starostwo Świecie.

W środę, dnia 4 maja 1927 r. o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w lokalu p. Wąsikowskiego w Jeżewie

sprzedaż drewna opałowego

przez licytację dla hand arcy drzewa.
Sprzedawać się będzie:

około 1.400 mp. szczap sosnowych
i około 500 mp. wałków sosn. okorowan.
z lesnictw Dąbrowa, Czerk, Kwiatki, Bursztynowo i Borsukowo.

Kupującym drewno ponad 3000 zł może być udzielony kredyt. Zatwierdzenie kupna zastrzega się dla Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy. Należytość za zakupione drewno płatna jest w przeciągu 14 dni od daty zatwierdzenia. (9298)

Kino Nowości

Mostowa 5. Telefon 386.

Początek o godz. 6.45 i 8.45
w niedzielę o g. 3.30 po poł.

Bilety zniżkowe i ulgowe ważne.
Bezpłatne bilety nieważne.

W sobotę ostatni dzień wspaniałego filmu p. t. „ZEOTY MOTYLEK“ w roli głównej LILI DAMITA

W niedzielę premiera wysmienitej szampańskiej farsy produkcji wszechświatowego koncertu „UFA“ p. t.

„Nietrudno zostać ojcem...“

Niewidziany dotąd przepych wystawy. Niewyczerpane źródło humoru i dowcipu. 8 aktów nieustannego śmiechu. W rol. gł. LILLIANA HARVEY, HANS MIERENDORF, HARRY HOLM, ALBERT PAULIG.

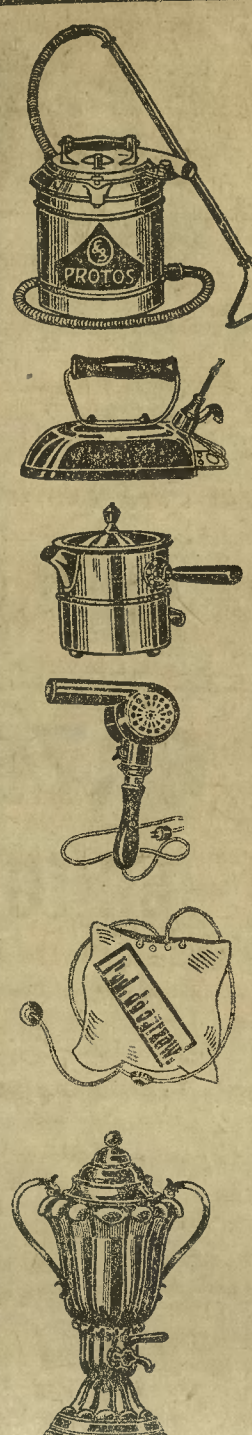
Nadprogram

arcywesola komedia p. t.

„Ślub w powietrzu“

Całość wybitnego programu 10 olbrzymich aktów.

Specjalnie ułożona ilustracja muzyczna pod kierunkiem B. Sommerfelds. (9272)

Do naszego magazynu sprzętów kuchennych, szkła i porcelany istniejącego od roku 1868 przyłączyliśmy teraz

specjalny oddział elektrycznych aparatów

w którym zaprowadziliśmy wszelkie nowoczesne elektryczne sprzęty domowe najlepszej jakości

wyrobu Siemens'a znanej marki światowej „Protos“

Taniość
czystość
wygoda i trwałość

wszystkich aparatów powinny Szan. naszą Kliencie spowodować do nabycia elektrycznych sprzętów. Posiadamy stale na składzie:

- żelazka do pras. 2 1/2 kg. zł. 26.00
- żelazka do pras. 3 kg. zł. 28.00
- garnki do gotow. 1/2 ltr. zł. 24.50
- garnki do gotow. 1 ltr. zł. 29.70
- maszynki do kawy . . . zł. 106.00
- elektr. poduszki do ogrzewania kompl. . . . . zł. 45.00
- odkurzacze - Protos . . zł. 395.00 i t. d.

Aby każdej gospodyni umożliwić nabycie odkurzacza „Protos“, oddajemy aparat ten z wszelkimi przynależnościami bez jakichkolwiek nadwyżek po przepiśowej cenie fabrycznej 3 5.00 zł. za wygodną spłatą przy poprzedniej niskiej wpłacie. Wszelkie aparaty siły 110 lub 220 woltów są natychmiast dostarczalne. Na życzenie wysyłamy (bez przymusu kupna) zastępcę naszego celem bezpłatnego wyjaśnienia co do praktycznego użycia aparatu. 9281

F. Kreski, Bydgoszcz, Gdańska 7.

Polecam:

la cebulę strzelonką dymkę najmniejszą okrągłą 1 ctr. 140 zł.

la nasienie ogórków półdługich 80% siły kiełkowania, 1 kilo 16 zł., 10 kilo 140 zł.

Kwitnace bratki, kluczyki i t. d.

Wysadki: kalafiorów, kalarepy, kapusty, pomidorów itd. oraz rozmaite artykuły ogrodnicze. (9312)

Conniki i próbki na żądanie.

Zakład ogrodniczy
J. Kunkel,
właściciel **J. Wołtych,**
Wagrowiec.

Maślanekę

orzeźwiający, zdrowy, pożywny i najtańszy (9185)

napój

codziennie rano, świeżo i w najlepszej jakości dostarcza przez białe wozy i składy

Szwajcarski Dwór
Sp. z ogr. odp.

Mleczarnia.

Kto sfinansowałby uruchomienie pewnej mleczarni w bardzo bogatej okolicy mlecznej. Mleczarnia jest zupełnie wyremontowana. Zyski od obrotu według umowy za każdy przyjęty litr mleka. Sprzedam ewtl. w dzierżawę takową na dogodnych warunkach. Potrzebny tylko mały kapitał, który będzie zapewniony. Of. pod „Mleczarnia“ do „Par“ Bydgoszcz, Dworcowa 72. (9283)

Pamiątkowe podarki do I-szej Komunii św.

Zegarki kieszonkowe i bransoletki oraz piarścionki, torebki, kolczyki, różańce i t. d. poleca w wielkim wyborze po cenach najkorzystniejszych (9257)

Magazyn jubilerski
H. M. Garczyński,
Bydgoszcz,
Plac Teatralny nr. 4.

Cena ogłoszeń: 20 groszy za wiersz szer. 38 mm. Reklamy na stronie przed ogłoszeniami 50 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 90 gr., na dalszych stronach 75 gr. za wiersz szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Przy powtórzeniu ogłoszeń udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie zniżki upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank M. Stadthagen Bank Ludowy. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.